

सत्यनारायणजी कथा.

Page No.

१२३२७

भा. शिवाजी भा. प्रिन्टी. प्रेसभा. ला. ४. री. वी. रा. - अ. म. हा. वा. ६

ગુજરાતી કાપીરાઈ સંગ્રહ
(વાંચો) સાચિત્ર ધામીક પુસ્તકો

નરસીહ મહેનો ભાગ ૧-૨

સચિત્ર દરેકના ૦-૧૦-૦

મીનંગાધ ભાગ ૧-૨

સચિત્ર દરેકના ૦-૧૦-૦

રામલીલા ભાગ ૧-૨

સચિત્ર દરેકના ૦-૧૦-૦

વીણાવેદી ભાગ ૧-૨

સચિત્ર દરેકના ૦-૧૦-૦

સતિ દ્રૌપદી સ પુર્ણ

મચિત્ર ૦-૧૦-૦

મદાલસા ભાગ ૧-૨ સ પુર્ણ

સચિત્ર કી ૦-૧૦-૦

રાજ કઠીઆરો સ પુર્ણ

સચિત્ર ૧-૪-૦

૧ક્ષક કે ભક્ષક ? ૦-૧૦-૦

સતિ સીતા સચિત્ર ૦-૧૦-૦

પતિનારાયણ વ્રત

સચિત્ર ૦-૬-૦

સત્યનાયણની કથા

સચિત્ર ૦-૬-૦

સત્યનાદી હરિશ્ચંદ્ર

સચિત્ર ૦-૮-

કામલતા સચિત્ર ૦-૮-

ચિતોડનો કરણ સચિત્ર

કી ૦-૮-

પ્રતાપી પ્રમિલા સચિત્ર

કી ૦-૮-

રૂપિરાજના પદ સચિત્ર

કી ૦-૮-

ચતુર સ્ત્રી વિલાસ

ગરમાવળી (લગનના ગ

સાથે) સચિત્ર ૦-૮

બુદ્ધી જાનેતા યાને પરિવ્રા

સચિત્ર ૦-૧૦

હિંદુ સ સાર સચિત્ર ૦-૧૦

શુવતી ચંડલ સચિત્ર ૦-૮

રાજ હરિશ્ચંદ્ર કવિતામા

સચિત્ર ૦-૧

બોડાણો ભાગ ૧-૨

સચિત્ર દરેકના ૦-૧

પવિત્રકુમાર સચિત્ર ૦-૧૦

૯૨૩૨૭

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૬૨૩૨૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ સ્વયંનારાયણી કથા

વિષય પર ૨૨૬૨ સત્ય

અથ શ્રીસત્યનારાયણની પૂજની વિધિ.

પૂજના ઉપયોગી સામગ્રી *Req No 104*

સત્યનારાયણની પૂજ કરનાર ગૃહસ્થે શ્રીસત્યનારાયણની પૂજ માટે નીચે પ્રમાણે સામગ્રી કરવી - મંડપ માટે ફળના થાભવા, મંડપની આસપાસ બાધવ માટે આપાના પાદડાનું તોરણ, પીપળો, ઉર્બરો, વગેરે પાંચ જાતના વૃક્ષના પર્ણવા, ગોળ, નૈવેદ્ય માટે, લક્ષ્મી તથા મલ્યનાર યજ્ઞની સુવર્ણ મુર્તિ, તાપાનો કળશ, પચપાત્ર, તરબાણુ, આચમની જનોઈના બે ખેટા, પાંચ જાતના મનો તરીકે સુવર્ણ મુદ્રા, રૂપાનાણુ અથવા તે તાપાનાણુ ત્ર તથા ઉપવસ્ત્ર, આખા, ઘઉં, કુંકુમ, અખીલ દવા, ગુનાન, વરોપધિ, ધુપ પુષ્પો, હળદરના ગાડીઆ, નાકુ, એક હજાર ને એક તુલસીદલ, નાળીયેર, પાન મોપાની, પાવલાના પૈસા, કેળા વગેરે ફળો, પુષ્પની બે માળા, રૂમાત્ર, દૂધ, દહીં, ઘી, મધ તથા માદર પુષ્પાહવાચન માટે એક તાપાનો ડગથ, શ્રીલક્ષ્મીનારાયણને પંથગાના માટે બાજડ, નૈવેદ્ય માટે સવા શેર ઘી, સવા શેર સાકર, મવા શેર દૂધ, મવા શેર વઉનો ન્વો તથા સવા શેર કેળા, આ પ્રમાણે મવ સામગ્રી કરવી કે જેથી સત્યનારાયણ દેવની પૂજમાં વિત્ત આવે નહિ નમઝાર કર્યા પછી બે હાથ જોડવી નિચેના આચાર્યે મત્રો બોલવા

ૐ શ્રીમન્મહાગણપતયે નમઃ શ્રીગુરુભ્યો નમઃ । શ્રીલક્ષ્મી નારાયણાભ્યા નમઃ શ્રીકુલદેવતાભ્યોનમઃ શ્રીદેવતાભ્યો નમઃ । શ્રીગ્રામ્યદેવતાભ્યો નમઃ । શ્રીસર્વેભ્યો બ્રાહ્મણેભ્યો નમઃ ।

ૐ સુમુસ્વશ્વદન્તશ્ચ કપિલો ગજકર્ણકઃ ॥ લોકેદરશ્ચ વિકટોવિઘ્નનાશો વિનાજય ॥૧॥ ધૂમ્રકેતુર્ગંગાધ્યક્ષો મહાલંક્રો ગજાનન દ્વાદશૈતાનિ વામાનિ ચ પટેચ્છુણ્યાદપિ ॥૨॥ વિદ્યા રમે વિવાહે ચ પ્રવેશે નિર્ણમેતથા ॥ સપ્રામે સકટે ચપ વિઘ્નસ્ય ન જાયતે ॥૩॥ શુક્લાવરધર દેવ શાશિવર્ણ ચતુર્બુજ ॥ પ્રસન્ન ત્વનં ધ્યાયેત્સર્વવિવિઘ્નોવશાતયે ॥૪॥ અમોલિતાર્થનિચ્છયર્થ

પુજિતો ચ સુરાસુરૈ ॥ સર્વવિઘ્નહરસ્તસ્મે ગણાધિપતયે નમ ॥
 ૫૬ ॥ ચક્રર્તુદે મંદાકાય સૂર્યકોટિસમપ્રભે ॥ નિર્વિઘ્ન કુરુમે દેવ
 સર્વકાર્યેસુ સિદ્ધિદ ॥ ૬ ॥ સર્વમંગલમાગલ્યે શિવે સર્વાર્થસાધિકે ॥
 શરણ્યે ત્ર્યંબક ગૌરિ નારાયણિ નમોસ્તુ તે ॥ ૭ ॥ લાભસ્તેષા જવ-
 સ્તેષા કુરુનેષાં પરાજય ॥ યેષામિન્દીવશ્યામો હૃદયસ્થો જના-
 ર્દન ॥ ૮ ॥ સર્વેષ્વામકાર્યેષુ ત્ર્યંબકમૂઢનેશ્વરા ॥ દેવા દિશંતુ
 ન સિદ્ધિઃ પ્રહોશાનજનાર્દના

પૂજનો વિધિ.

અત્રાથ મહામાગલ્યફલપ્રદે માસોત્તમે માસે અમુકમાસે
 અમુકપક્ષે અમુકતિથૌ અમુકવાસરે અમુકનક્ષત્રે ॥ મનસકલ
 દુરિતોપશમન સર્વાપચ્છર્તાત્પૂર્વકસકલમનોરથસિદ્ધ્યર્થ યથા-
 સપાદિતસામ્યા ગણેશ ગૌરિવરુણબ્રહ્માદિવિષ્ણુરુદ્રલક્ષ્મીસૂર્યા-
 દિનવગ્રહદેવતેદ્રાચશ્લોકપાલ દેવતા પુજનપૂર્વકમગીકૃત શ્રી-
 સત્યનારાયણપુજન તથા તત્કથાશ્રવણમહ કરિષ્યે ॥ તદગો-
 મૂતમાસનાદિકજ્ઞશારાધન ચ કરિષ્યે ॥ એમ ભણીને હાથમાનુ
 જળ પૃથ્વીપર નૂકવુ મડવુ થઈ રહ્યા પછી યજમાને બે હાથ ખેડીને
 પૃથ્વી દેવીની આરાધના કરવી / પૃથિવત્ત્વયા ધૃત્વાલોકા દેવિત્વં
 વિષ્ણુના વૃતા ॥ ત્વચ્ચ વારયમા દેવિ પવિત્ર કુરુ ચામનમ્ ॥
 આ મત્ર ભણીને પોતાના આમનપર પાણી છાટવુ તથા આમપાસની
 ભૂમિપર પણ પાણી છાટવુ તે પછી હાથમા ચોખા લપ્પને નીચેનો
 મત્ર ભણુતા ભણુતા તે ચોખા આગ દિશાઓમા નાખવા

અપસર્પન્તુ તે મૃતા યે મૃતા ભુમિસસ્થિતા ॥ યે મૃતા-
 વિઘ્નકર્તારસ્તે નશ્યન્તુ શિવાક્ષયા ॥ ૧ ॥

ગણપતી પૂજન

પછી તેમા દક્ષિણા નખાવવી પછી તે જગશમાથી થોડુ પાણી
 પચપાત્રમા લેવુ અને હાથમા જળ લપ્પને ગણપતિના પૂજા કરવી.
 ચોખાની કે ઘઉંની ઢગલીપર એક તાબુલ ઉપર ગણપતિની મૂર્તિ કે.

सोपारीने पधरावपी रम्यं सुशोभन दिव्य सर्वसौख्यकर शुभम् ॥
 आसन च मया दत्तं गृहाण परमेश्वर ॥ गणुपतिना समीप आ-
 सनाथे पुष्प अर्पणु करवा श्रीसिद्धसहितमहागणपतयेनम -
 पादयो पाद्यहस्तयोरर्ध्यं च समर्पयामि ॥ गणुपति देवते पाद्य तथा
 अर्ध्य अर्पणु करवा स्नान कराव्या पछी नवभिस्तंतुभिर्युक्त त्रिगुण
 देवतामय ॥ उपवीत मया दत्तं गृहाण परमेश्वर ॥ उपवीत पछे-
 रावतु श्रीखड्ग चदन दिव्य गधाढ्य सुमनोहरम् । विलेपन सुर-
 श्रेष्ठ चदन प्रतिगृह्यताम् । यदन यडावतु अक्षताश्च सुरश्रेष्ठा कुकु-
 माका शुशोभिता । मया निवेदिता भक्त्या गृहाण परमेश्वर ।
 अक्षत यडाववा माल्यादीनि सुगधीनि मालत्गादीनि वै प्रभो ॥
 मयाहतानि पूजार्थं पुष्पाणि प्रतिगृह्यताम् । पुष्पे यडाववा दुर्वा-
 कुरान्सहरितानभृतानमङ्गलप्रदान् । आनीतास्तत्र पूमार्थं गृहाण
 गणनायक । दूर्वा यडावपी हरिप्राकुकुम चैव सिंदूराधि समान्वि-
 तम् । सोभाग्य द्रव्यस तूत गृहाण परमेश्वर । सोभाग्य द्रव्य यडाववा
 वनस्पतिस्तोद्धृतो गधाव्यो गध उत्तम आभय सवदेवानां
 धूपोय प्रतिगृह्यताम् । धुप करवा साज्य वर्तिनयुक्त बन्दिना यो-
 जित मया । दीव गृहाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरायह दीनापु पुष्प
 यडाववा शर्कराखड्गस्वाद्यानि दधिक्षीरघृतानि च ॥ आहार
 भक्षभोज्य च नैवेद्य प्रतिगृह्यताम् ॥ नैवेद्य धरतु पुगीफळ अहा-
 दिव्य नागदल्लीदलैर्युतम् ॥ फळादि न्यूर्णसयुक्ततामूलप्रतिगृह्य-
 ताम् ॥ पान, सोपारी विगेरे अर्पणु करवा

इदं फल मयादेव स्थापित पुरतस्व ॥ तेन मे सुफला-
 वाप्तिभवेज्जन्मनिजन्मनि । श्रीक्ष्ण अर्पणु करतु हिरण्यगर्भगर्भस्य
 ह्यैवर्वाज विभावसो अनंतपुष्पफळदनम शान्ति प्रयच्छ मे ॥
 गणुपतिना सन्मुख दक्षिणा धरवी

કર્પુરકં મદારાજ રસોદ્ભૂત ચ દીપકમ । મંગલાર્થમહીપાલ
સંગૃહાણ ગણેશ્વર ॥ આરતી કરવી યાનિ કાનિ ચ પાપાનિ
ગણુપતિના પ્રદક્ષિણા કરવી અને પછી ત્વા વિઘ્નશત્રુ દલનેતિ ચ
સુદરેતિ ભક્તપ્રિયેતિ ઘરદેતિ સુખપ્રદેતિ । વિઠચાત્રદેત્યધરેતિ
ચ પે સ્તુત્વન્તિ તમ્યો ગણેશ ઘરઘો ભવ નિત્યમેવ ॥ પુષ્પો
ગણુપતિના ચગણુમા અર્પણુ કરી મન્તડ નમાવીને પ્રણામ કરવા
અભિષેક કળશનું પૂજન.

તે પછી યજમાને પોતાની સન્મુખ આખાની ઢગલી કરી તેના
ઉપર તાળાનો કળશ સ્થાપન કરીને હેયરુખ્યાદિ સ મૂત તામ્રજ
સુદહનવાકલશઘૌતફલ્માશ છિદ્રવર્ણવિવર્જિતમ્ ॥ કળશની પ્રા-
ચના કરવી જીવન મર્વજીવાના પાવન પાવનાત્મકમ્ । વિજ
સર્વૌષધિના ચ તજ્જલપુગ્ધામ્યહમ કળશમા પાણી ભરવું સુવ્ર
કાર્પાસસમૂત વ્રજ્જના નિર્મિત પુરા । યેન વદ્ધ જગત્સર્વ વેદન
કલશસ્ય ચ । કળશને કંઠે મત્ર વીટવું દેવેભ્ય પુરતોજાતાદેવે-
ભ્યસ્ત્રિયુગ પુરા શત તનુ ચ યાવમ્બુજીવન જીવનાયચ ॥ કળશમા
સર્વૌષધિ નાખવી દુર્લભમૃતમપન્ને શતમૂલશતાકુરે । શતપાતક
સહર્ત્રી શતમાયુષ્યવર્ધનિ । પાણીના કળશમા દર્વા નાખરી અશ્વ
ત્યોદુવરપ્લક્ષચત્રન્યગ્રોધપલ્લવવા પચમગરહિપ્રોક્તા સર્વકર્મસુ
શોભના ॥ વિશિષ્ટ પુષ્પસજાતદેવાના પ્રોતિવધનમ્ ક્ષિત ય-
ત્કાર્યસમુત કલશે નિક્ષિપામ્યહમ પાંચપદવા તથા પુષ્પો કળશમા
નાખવા ધાન્યૌષધિમનુષ્યાણા જીવનપરમસ્મૃતમ્ ક્ષિત યત્કાર્ય-
સમુત કલશે ત્રિપ્લિપામ્યહમ । કળશમા ધાન્ય પ્રક્ષેપ કરવો પુર્ણો
લમિદ દિત્ત્વ પવિત્ર પાપનાશનમ્ । પુત્ર પૌત્રાદિકફલ કલશે
નિક્ષિપામ્યહમ । કળશમા માપરી નાખરી હિરણ્યાગર્ભે કળશમા
દક્ષિણાર્થે મુવર્ણ અથવા તે રૂપનાણુ નાખવું વનક કુલિશ નિલં
પદ્મારાગ ચ માક્ષિક । પત્તાનિ પંચ રત્નાનિ કલશે નિક્ષિપામ્યહમ
પાંચ રત્નો અને તેને અભાવે રૂપનાણુ યથારાક્તિ નાખવું તે પછી

હાથમા અક્ષત લઈ નમો નમસ્તે સ્ફટિક પ્રધાય સુશ્વેતહારાય
સુમંગલાય । સુપાશહસ્તાય જ્ઞાસનાય જ્ઞાહિનાથાય નમો
નમસ્તે । વરુણમાશ્વાદ્યામિ હાથમાના અક્ષતો કળશ ઉપર ધાટવા તે
પછી વરુણાય નમ એમ બોલી ચન્ન પુષ્પ, કુપ, દીપ નૈવેદ્ય, ફલ,
મુખવાન, તાલુલ દક્ષિણા વગેરે વરુણ દેવની પાસે તે પદાર્થોના નામની

સાથે સમપચામિ એમ કહીને મુડવા છેવટે અનયા પુજયા સાંગ
સપરિવારા વરુણદેવ પ્રીયતામ એમ કહીને હાથમાનુ પાણી જમી-
નપર મુકવુ તે પછી કુટ્ટી હાથ ખરડી કળશ ઉપર નાળીયેર મકાને
તે કળશ હાથવડે જમણા ખલા તરફ જાલી રાખવાં યજમાને તે કળશ
હાથમા રાખતી વખતે ઉભડડ થઈ પૃથ્વીપર વુટણુ ટેડીને ખેસવુ અને
પોતાના પુરોહિતના તરફ જોઈને કહેવુ કે મોબ્રાહ્મણા મહ્ય સકુટલિને

મહાજનાત્રામસ્કુર્વાણાય આશીર્યવચનમ પ્રેક્ષમાણાય અસ્ય ક-
ર્મણ પુણ્યાહ મવન્તો બુચન્તુ એટલે પુરોહિતે તેના ઉત્તરમા ત્રણવાર
કહેવુ કે પુણ્યાહ પુણ્યાહ પુણ્યાહ ફરીને યજમાને કહેવુ કે મો બ્રા-
હ્મણા મહ્ય મં અસ્ય કર્મણ વલ્યાણ મવતો બૂવન્તુ એટલે પુરો-
હિતે કન્યાણમ્ એ પદ ત્રણવાર બોલવુ ફરીને યજમાને કહેવુ કે મો
બ્રાહ્મણા મહ્ય મં અસ્ય કર્મણ ઋદ્ધિ મવતો બૂવતુ એટલે
પુરોહિતે ષ્મ ઋધ્યાતામ એમ ત્રણવાર કહેવુ ફરીને યજમાને કહેવુ
બ્રાહ્મણ મહ્ય મં અસ્ય કર્મણ સ્વસ્તિ મવતો બૂવતુ એટલે પુરો-
હિતે સ્વસ્તિ એમ ત્રણવાર કહેવુ ફરીને યજમાને કહેવુ કે મો બ્રા-
હ્મણા અસ્ય કર્મણ શ્રીરસ્તિવતિ મવતો બૂવતુ એટલે પુરોહિતે
અસ્તુ શ્રી એમ ત્રણવાર બોલવુ

પછી પુરોહિતે યજમાન અને યજમાન પત્નીને પેલા મગના
કળશના જળવડે અભિષેક કરવો અને તે વખતે યજમાન પત્નીને
યજમાને ડાબે પડખે ખેસાડવી અને નીચેના મત્રોથી કળશમાના
પાણીવડે યજમાન અને યજમાનની પત્નીપર જળનો અભિષેક કરવો
મગ તે વરુણો રાજા મગ સુર્યો દિવાકર ॥ મગર્માદ્રિશ્ચ વાયુશ્ચ
મગ સત્તવયો દર્શો ॥ યન્ને કેશેષુ દૌર્ભાગ્ય સીમન્તે ચચ મૂર્વનિ।
લ્લાટે કર્ણયોરક્ષ્ણેરાપો નિર્ધનન્તુ તે સદા ॥

શ્રી સત્યનારાયણનો પૂજન વિધિ

યજ્ઞમાને હાથમા જલ લઈ અગ્રાદેત્યાદિ પુર્વની પેઠે બોલીને
 અસ્યામુર્તે અગપ્રત્યગસવિસમુત્પન્નઆતપામિસયોગજનિતદોષ-
 પરિહારાર્થ અગ્ન્યુત્તારણમહ કરિષ્યે । એ રીતે સકપ ડરો મુર્તિને
 ઘી લગાડીને તેની ઉપર પાણીની ધાર કરવી, લક્ષ્મીનારાયણની મુર્તિને
 હાથમા લઈ માં ટ્રીં ક્લીં ચ ર લ વ શ હ ળ ક્ષ હ સ સોહ ॥ આ
 મુર્તિમા પ્રાણુ આવે । આ હી હસ સોહ ॥ આમા ઝવનો સંચાર થાવ ।
 આ હી હસ સોહ । એમ ડહીને આમા મર્મ ધરિયો વાસો થાવ । એમ
 કહેવું તે પછી ‘ઓ નાતાકાર’ એ મંત્રે કરીને શ્રીલક્ષ્મીનારાયણનું
 ધ્યાન કરવું અને નીચેના મંત્રથી આવાહન કરવું-આવાહયે ત્યા
 ગરુડોપરિસ્થિત રમાર્દેહ સુરરાજનદિજમ્ ॥ કસાતક ચક્ર-
 ગદાઙ્ગહસ્ત મજામિ દેષ દસુદેવમૂનુમ એ મંત્ર નારાયણનું આવા
 હન કરવું સિંહાસને રત્નમયે સુદેવ હેમામળીતાશૌભમાને । કૃપા-
 નિધે કેશવ વિશ્વમુર્તે સ્થિરોભવાસ્મિન મમ યજ્ઞાસિદ્ધયૈ ॥ એ
 મંત્ર બાણીને આમન તથા પાછ અપણ કરવા સુવર્ણપાત્ર યમુનાજલ
 ચ ગદાક્ષતે પુણ્યતથૈશ્વરેતત્ ॥ મયાનિત પાદ્યમિદ ગૃહાણ મો
 જાનકીનાથ નમોનમસ્તે ॥ એ મંત્ર બાણીને પાછ અર્પ કરવું
 સુનિમલ જન્દુપદાબ્દિર્નિર્મત ગદાદિયુક્ત મહદ્મુ ચ ॥ નિવેદત
 વિશ્વગુરો તવાય ગૃહાણહૃદ્ય ભગવન્નમસ્તે ॥ આ મંત્ર બાણીને
 અર્ધ અર્પણ કરવા મો પુણ્યકીર્તેશ્વર વિશ્વચાહો બ્રહ્માદિભિ
 પૂજિતપાદપદ્મ । ગૃહાણ દેવેશ મયા નિવેદિતમાચમ્યતા વિશ્વ
 વિનોદ વિષ્ણો એ મંત્ર બાણીને આચમન આપવું

તે પછી સુસ્વાદુનાનિરુચ્યેન ગવ્યેન પયસા વિમો ॥ સ્ના-
 નય તે મહામક્ત્યા ગૃહાણ પુરુષોત્તમ । આ મંત્રબાણીને દુધથી
 સ્નાન કરાવવું પછી શુદ્ધ જળથી સ્નાન કરાવવું ચદ્રમંડલસંકાશ
 સર્વદેવપ્રિય દધિ સ્નાપનાર્થ મયા દસ પ્રત્યર્થ પ્રતિગૃહ્ણતામ્ ।
 એ મંત્ર બાણીને હૃદીથી સ્નાન કરાવવું અને પછી શુદ્ધ જળથી સ્નાન

उरावपु, घृतकमसमायुक्त घृतयोने घृतप्रिये ॥ घृताभुक्त घृत-
दासाति घृत स्नानाय गृह्यताम् ॥ आ भ त्र लक्ष्मीने धीथी स्नान
करावीने पंथी शुद्ध जलथी स्नान करावपु मधुरूपो वसन्तस्त्व त्वमेव
सर्वदा ॥ विभो मधुसुदनसमीत्यै मधुस्नानाय गृह्यताम् ॥ ओ भ त्र
लक्ष्मीने मधथी स्नान करावी पंथी शुद्ध जलथी स्नान उरावपु शर्क
राष्ट्र सयुक्त ॥ ओ भ त्र लक्ष्मीने शर्कराथी स्नान उरावपु अने पंथी शुद्ध
जलथी स्नान करावपु ते पंथी श्रीलक्ष्मीनारायणु उपर पुष्प सुकंथी
अथवा तो विष्णु सुकंथी जलपत्रे अलिपेक उवा अलिपेक उवा पंथी
वेदसुक्त समायुक्ते यशसाण समन्वितौ सर्ववर्गप्रदेव वाससी
प्रतिगृह्यताम् ॥ ओ भ त्र लक्ष्मीने श्रीलक्ष्मीनारायणुने वस्त्र पड़ेराववा
ब्रह्माविष्णुमहेश्वरि मित ब्रह्मसुत्रकमायशोपवितदानेन प्रीयता
कमलापति ॥ आ भ त्र लक्ष्मीने यशोपनीत पड़ेरावपु श्रीखड्गचंदन
दीव्य गदाद्वयसुमनोहर ॥ विलेपन सुरश्रेष्ठ चंदन प्रतिगृह्यताम्
ओ भ त्र लक्ष्मीने यदन यदावपु हरिद्रारजिता देवी परसौभाग्यदायि-
नी अतस्त्वा पुजयिष्यामि गृहाण परमेश्वरी ॥ ओ भ त्र लक्ष्मीने
लक्ष्मीने हरिद्रायदावपी कुकुम कामद दिव्य कामनाकाममभवम् ॥
कुकुमेनार्चितो देवि गृहाण परमेश्वरी ॥ ओ भ त्र वरे कुकुम यदावपु
अक्षताश्च सुरश्रेष्ठा कुकुमका सुशोभिता मया निवेदिता
भवत्या गृहाण परमेश्वर ओ भ त्र लक्ष्मीने अक्षत यदाववा मक्किादि
सुगंधीने मालन्यादानि वे प्रभो । मयाहतानि पुजार्थं पुष्पाणि
प्रतिगृह्यताम् ॥ ओ भ त्र लक्ष्मीने श्रीसत्यनारायणुने पुष्पो यदाववा ते
पंथी विष्णुना सहस्रनामपत्रे श्रीनारायणु उपर ओम् हुन्त तुलसीद्वल
यदाववा तुलसीद्वल यदाववा पंथी वनस्पतिरसौदभुतो गंधाद्वयो
मंधउत्तम । आग्नेय सर्वदेवाना धूपाय प्रतिगृह्यताम् ॥ ओ भ त्र
पत्रे धूप करेवा साज्य च वतिसयुक्त वह्निना योजित मया ॥ दिपं
गृहाणदेवेश त्रैलोक्यतिमिरापहम् ॥ ओ भ त्र लक्ष्मीने दीपक अर्पणु
करेवा घृतपक हविष्यान पासय च सशर्कराकदलीदुग्धसयुक्तं

નૈવેદ્યપ્રતિગૃહ્યતામ્ । એ મત્રવડે શીરાનુ તથા ડ્રણનુ નૈવેદ્ય અર્પણુ કરવું
 તે પછી હાથ અને મુખ પ્રક્ષાલન કરાવીને નીચે ॥ મત્રથી સત્યનારાયણ
 દેવને આચમન કરાવું ॥ લલગકપુરસયુન તાલુલ સુરપુજિતમ
 પ્રીત્યા ગૃહાણ દેવેશ મમ સૌખ્ય વિવર્ધય । એ મત્ર ભણીને તાણુન
 અર્પણુ કરવું ॥ હિરણ્યગર્ભગર્ભસ્થ એ મત્ર ભણીને તેમની સમીપદક્ષિણા
 મુઠની હૃદયફલ મયા દેવ સ્થાપિત પુરતસ્ત્વ ॥ તેન મે સુફલાવા
 સ્મિર્ભવેજ્ઞાનિ જન્મજન્મની ॥ એ મત્ર ભણીને શ્રીમલ ગાયણદેવના
 ચણુવિદ્મા શ્રીકૃષ્ણ અર્પણુ કરવું ॥ ચતુર્વીતસમાયુક્ત ધૃતે ચ સુપુ-
 રિતમ્ ॥ નીરાજનેન સતુષ્ઠો ભવત્યેવ જગત્પતિ । એ મત્રથીનેમની
 આરતી કરવી તે પછી યનિ કાનિ ચ પાપાનિ જન્માતર કૃતાનિ
 ચ ॥ તાનિ નાનિ વિનશ્યન્તિ પ્રદક્ષિણપદે પદે ॥ એ મત્ર ભણતા
 ભણતા શ્રીસત્યનારાયણ દેવની પ્રદક્ષિણા કરી તે પછી અને હાથમા
 પુષ્પ લક્ષ્મી નીચેના મત્રથી પુષ્પાન્જલિ કરવી ॥ વિદ્યાબુદ્ધિધનેશ્વર્ય
 પુત્રપૌત્રાદિસપદ ॥ પુષ્પાન્જલિપ્રદાનેન દેહિમે હૃષ્ણિતં વરમ્ ॥
 આ રીતે પુષ્પાન્જલી થઈ ગયા પછી એ હાથ બેરીને નીચે પ્રમાણે
 પ્રાર્થના કરવી-યન્મયા ભક્તિયુક્તેન પત્ર પુષ્પ ફલ જલ । નિવેદિત
 ચ નૈવેદ્ય તદ્ગૃહાણાનુકપયા । મત્રહીન ક્રિયાહીનભક્તિહીન જના-
 વન । ચત્પુજિત મયા દેવ પરિપુર્ણ તદસ્તુમે । અમોઘ પુઢરીકાક્ષ
 નૃસિંહ દેત્યસુદન હૃષીકેશ જગનાથ વાગીશવરદાયક । ગુણત્રય
 ગુણાતીત ગોવિંદ ગરુડધ્વજાજનાર્દન જનાતીત જાનકીવલ્લભ હ-
 રિમા પ્રણમામિ સદા ભક્ત્યા નારાયણમત પરમ્ ॥ ટુંગમે શિષમે
 ચોરે શત્રુભિ પરિપીડિતે । વિસ્તારસ્થ સર્વેષુ તથા નિષ્ઠફલેષુ ચા
 નામાન્યેતાનિ સર્કિર્ત્ય હૃષ્ણિત ફલમાપ્નુયાત । સત્યનારાયણ દેવ
 ચદેહ કામદં પ્રભુ । લીલાચાવિતત વિશ્વ યેન તસ્મૈ નમોનમઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીસત્યનારાયણ પૂજા સમાપ્ત ॥

अथ श्री सत्यनारायणनी कथा.

अध्याय १ लो.

॥ ऋषय ऊचुः ॥

एकदा नैमिषारण्ये ऋषयः शौनकादयः ॥

पप्रच्छुर्मुनयः सर्वे सूतं पौराणिकं खलु ॥१॥

अथोऽध्यानी सभिषे नैमिषारण्यभां रहेनारा, अने
भंत्रने जेनारा, शौनका आदी ऋषीओ, स पुरुष पुराणो
जानेनारा सुत नामना पुराणिने नित्येनो प्रश्न करता
हता.

व्रतेन तपसा किं वा प्राप्यते वाञ्छितं फलम् ॥

सत्सर्वं श्रोतुमिच्छामः कथयस्व महासुने ॥२॥

हे महामुने ! दीयु वृत्त अथवा तप कर्याथी वां

છીત ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. તે શ્રવણ કરવા ઇચ્છા કરીએ
છીએ; માટે આપ અમને કથન કરો.

॥ સુત ઉવાચ ॥

નારદેનૈવ સંપૃષ્ઠો ભગવાન્નમલાપતિઃ ॥

સુરર્ષયે યથૈવાહ તચ્છૃણુધ્વં સમાહિતાં ॥૩॥

એવો પ્રશ્ન શ્રવણ કરીને સુત કહેછે, કેઈ કાળના
[વષે દેવરૂપિ નારદજીએ શ્રીકૃષ્ણજીને વૈકુંઠમાં એવોજ
પ્રશ્ન કર્યો હતો તેમા જે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને ઉત્તર આ-
પ્યા તેજ હું તમને કહું છું તે તમે સાવધાન થઈને
સાંભળો. ૩

एकदा नारदो योगी परानुग्रहकांक्षया ॥

पर्यटन् विविधोल्लोकान्मर्त्यलोकमुपागतः ॥૪॥

આ પ્રશ્ન શ્રીભગવાને કરતાં પહેલાં શ્રીનારદ
રૂપિ એક વખત મનુષ્યલોકમાં પારકા ઉપર કૃપા કર-
ચી આ હેતુથી આવ્યા. ૪

तत्रो ब्रह्मा जनान्सर्वान्नानाक्लेशसमन्वितान् ॥

નનાયોનિસમુત્પન્નાન્કિશ્યમાનાન્સ્વકર્મભિઃ ॥૫॥

અને તે પછી મનુષ્ય લોકોમાંના અનેક માણસ
નાના પ્રકારના કલેશ અનેક યોનીમાં જન્મ આદી
ધણા પ્રકારનાં દુઃખો ભોગવે છે અને પોતાના કર્મે
કરીને કલેશ પામે છે એવું જોઈને પ

કેનોપાયેન ચૈતેષાં દુઃખનાશો ભવેદ્ ધ્રુવમ્ ॥

इति संचित्य मनसा विष्णुलोकं गतस्तदा ॥૬॥

“ કૃપા ઉપાય કર્યાથી આ સર્વ મનુષ્યનાં દુઃખ-
કલેશ દુર થાય, એવો વિચાર મનમાં લાવી નારદૃષિ
ફરતા ફરતા વિષ્ણુલોકમાં ગયા. ૬

तत्र नारायणं देवं शुक्लवर्णं चतुर्भुजम् ॥

शंखचक्रगदापद्मवनमाला विभूषितम् ॥ ७ ॥

વૈકુંઠમાં નારદૃષ્ટ થયા અને ત્યાં શુક્લવર્ણ, ચ-
તુર્ભુજ અને હરેક હાથમાં શંખ, ચક્ર, મહા પદ્મ ધારણ
કરેલાં છે, પગ સુધી લટકનારી અને શોભા આપનારી
વનમાલા કંઠમાં છે. ૭

दृष्ट्वा तं देवदेवेशं स्तोतुं समुपचक्रमे ॥

॥ શ્રી નારદ ઉવાચ ॥

નમો વાહ્મનસાતીતરૂપાયનંતશક્તયે ॥૮॥

એવા સર્વોત્તમ શ્રીનારાયણ દેવ (ભગવાન)ને જોઈ નારદૃષીએ તેમની સ્તુતી વદના કરવા સાર આરંભ કર્યો નારદજી કહે છે વાણી અને મન એથી પણ અતીત એવા અનંત શક્તિરૂપને નમસ્કાર કર છું ૮

આદિમધ્યાંતહીનાય નિર્ગુણાય ગુણાત્મને ॥

સર્વેષામાદિભૂતાય ભક્તનામાર્તિનાશિને ॥૯॥

તમે આદિ મધ્ય અને અંત આ ત્રણ વગર નિરગુણ છતાં ભક્તોની પીડા મટાડવાને સગુણ થવાને આપ સર્વથી પહેલા છો અને ભક્તોનાં દુઃખ દુર કરો છો.

શ્રુત્વા સ્તોત્રં તતો વિષ્ણુર્નારદં પ્રત્યભાષત ॥

કિમર્થમાગતોઽસિ ત્વં કિં તે મનસિ વર્તતે ॥૧૦॥

આ પ્રમાણે નારદજીએ કરેલી સ્તુતિ સાંભળીને શ્રી ભગવાન વિષ્ણુ નારદજીને કહે છે “હે નારદૃષિ ! તમે શો હેતુ મનમાં રાખી અહીં આવ્યા છો. ” ૧૦

કથયસ્વ મહાભાગ તત્સર્વં કથયામિ તે ॥

॥ નારદ ઉવાચ ॥

મર્ત્યલોકે જનાઃ સર્વે નાનાલેશસમન્વિતાઃ ॥

નાનાયોનીસમુત્પન્નાઃપચ્યંતે પાપકર્મભિઃ ॥૧૧॥

“ તમારા મનમાં જે કાંઈ હેતુ હોય તે મને કહો, તેનો ઉત્તર હું તમને કહીશ શ્રી નારદજી બોલ્યા. “હે પ્રભુ ! મનુષ્યલોકમાં સર્વ જન અનેક કલેશ થકી યુક્ત એવા અનેક યોનિમાં ઉત્પન્ન થઇને પાપ કર્મથી રચી પચી રહેલાં છે. ” ૧૧

તત્કયં શમયેન્નાથ લઘૂપાપેન તદ્વદ ॥

શ્રોતુમિચ્છામિ તત્સર્વં કૃપાસ્તિ યદિ તે મયિા ॥૧૨॥

“ માટે તે જનોનાં દુઃખ હે પ્રભુ ! જે કાંઈ સહેજ-શાળ ઉપાયેથકી શાંત થાય એવો ઈલાજ આપની કૃપા મારા ઉપર હોય તો આપની પાસેથી શ્રવણ કરવાની હું ઇચ્છા રાખું છું. ”

॥ શ્રી મગવાનુવાચ ॥

સાધુ પૃષ્ઠં વત્સ લોકાનુગ્રકાંક્ષયા ॥

યત્કૃત્વા મુચ્યતે મોહાત્તચ્છુગુષ્વ વદામિ તે ॥૧૩॥

એવું નારદજી રૂપીનું ભાષણ સાંભળી શ્રીભગવાન કહે છે, “ હે મેઘ નારદજી ! તમે ધણી સારી વાત

મને પુછી લોકો ઉપર કૃપા કરવી એવી તમારી ઈચ્છા છે. તો જે વ્રત કર્યાથી તમોએ કહેલી બધી પીડા રૂપી મોહમાથી તે લોકો મુક્ત થશે એવા ઉપાય કહું છું સાંભળો. ૧૩

વ્રતમસ્તિ મહત્પુણ્યં સ્વર્ગે મત્યેં ચ દુર્લભમ્ ॥

તવ સ્નેહાન્મયા વત્સ પ્રકાશઃ ક્રિયતેઽધુના ॥૧૪॥

હે પુત્ર ! ધણુ પુણ્ય આપવાવાળુ મનુષ્યલોકમાં અને સ્વર્ગમાં પણ દુર્લભ એવું વ્રત છે તે તમારી સાથરસ્નેહભાવ હોવાથી હમણાં કહું છું ૧૪

સત્યનારાયણસ્યૈવં વ્રતં સમ્યગ્વિધાનતઃ ॥

કૃત્વા સદ્યઃ સુખં ભુક્ત્વા પરત્ર મોક્ષમાપ્નુયાત્ ॥૧૫॥

“સત્યનારાયણ દેવનુ વ્રત ઉત્તમ પ્રકારે અને વિધિયુક્ત કર્યાથી માણસ તત્કાલ સુખ પામશે અને દેહછુટ્યા પછી પણ પરલોકમાં મોક્ષ પામશે.” ૧૫

તત્કૃત્વા ભગવદ્વચં નારદો મુનિરવ્રવીત્ ॥

॥ નારદ ઉવાચ ॥

કિં ફલં કિં વિધાનં ચ કૃતં કેનૈવ તદ્ વ્રતમ્ ॥૧૬॥

આ પ્રકારનું ઇશ્વરનું વાક્ય સાંભળીને નારદઋષી
પુછે છે કે, “તે વ્રત કયાથી શુ ફળ થશે અને તેનું
તેનું વિધાન કેવું અને પૂર્વે આ વ્રત કાણે કરેલું!” ૧૬
તત્સર્વં વિસ્તાદ્ બ્રૂહિ કદા કાર્યં હિ તદ્ વ્રતમ્ ॥

॥ નારદ ઉવાચ ॥

દુઃસ્વશોકાદિશમનં ધનધાન્યપ્રવર્ધનમ્ ॥૧૭॥

‘વિગેરે સવિસ્તર હકીકત ને વ્રત કયારે કરવું ?
તે કહો’ એવો નારદજીનો ફરીથી પ્રશ્ન સાંભળીને શ્રી
ભગવાન કહે છે “હે નારદજી ! આ સત્યનારાયણનું વ્રત
દુઃખ શોક વિગેરેને મટાડવાવાળું અને ધાન્યને વધાર-
વાવાળું એવું ધણુ જ ઉત્તમ ફળ આપવાવાળું છે.” ૧૭
સૌભાગ્યસંતતિકરં સર્વત્ર વિજયપ્રદમ્ ॥

યસ્મિન્કસ્મિન્દિનેભત્યોમક્તિશ્રદ્ધાસમન્વિતઃ ॥૧૮॥

આ વ્રત સ્ત્રીઓને સંપત્તી અને સોભાગ્ય પ્રાપ્તી
કરવાવાળું એવું છે; તેમજ પુરૂષોને પણ વિજયવાળું
એવું છે; અને તે દીવશે પુર્ણ શ્રદ્ધાથી. ૧૮

સત્યનારાયણં દેવં યજેચ્ચ નિશામુખે ॥

બ્રહ્મણૈર્વાધૈર્વૈશ્ચૈવ સહિતો ધર્મતત્પરઃ ॥૧૯॥

અપવાસી રહી ને સત્યનારાયણ દેવનું સાયંકાલની વખતે બ્રાહ્મણ અને પોતાના સગાવહાલા ઇષ્ટમિત્રને બોલાવી પુજન કરવું. ૧૯

नैवेद्यं भक्तितो दद्यात्सपादं भक्षमुत्तम ॥

રમાંફલં ઘૃતં ક્ષીરં ગોધૂમસ્ય ચ ચૂર્ણકમ્ ॥૨૦॥

આ પુજનમાં નૈવેદ્યમાં ઘઉંનો રવો પાંચ ચતુર્થાંશ લઈ તેમાં કેળાં, ઘી, ખાંડ નાંખી સારો શીરો કરવો. ૨૦

अभावे शालिचूर्णं वा शर्करा वा गुडं तथा ॥

સપાદં સર્વભક્ષ્યાણિ ચૈકીકૃત્ય નિવેદયેત્ ॥૨૧॥

પુજન કરવાને ઘઉંનો રવો ન મળે તો ચોખ્ખો દોઢ લેવો. ખાંડ ન હોય તો ગોળ લેવો પણ બધી જાણસો સવાશેર લેવી. ૨૧

विप्राय दक्षिणा दद्यात्कथां श्रुत्वाजनैः सह ॥

તતશ્ચ બંધુભિઃ સાર્ધં વિપ્રાંશ્ચ પ્રતિમોજયત્ ॥૨૨॥

પછી પોતાની શક્તી પ્રમાણે બ્રાહ્મણોને દક્ષણા આપવી અને શ્રીસત્યનારાયણ વૃત કથા પોતાનાં સગાવહાલાં ઇષ્ટમિત્ર સાથે શ્રવણ કરવી તે પછી પોતાના સગાંવહાલાં તથા બ્રાહ્મણો સાથે ભોજન કરવું. ૨૨

સપાદં મક્ષયેદ્રક્ત્યા નૃત્યગીતાદિકં ચરેત્ ॥

તતશ્ચ સ્વગૃહં ગચ્છેત્સત્યનારાયણં સ્મરન્ ॥૨૩॥

અને ભક્તિએ કરી શ્રી સત્યનારાયણ આગળ
નૃત્ય તથા ગાયન કરવું એવી રીતે નહીના તીર ઉપર
અથવા દેવાલયમાં એવું વ્રત કરીને શ્રી સત્યનારાયણ
લગવાનનું સ્મરણ કરતે કરતે પોતાના ગૃહે જવું. ૨૩

एवं कृते मनुष्याणां वांछासिद्धिर्भवेद् भूवम् ॥

विशेषतः कलियुगे लघूप्रायोडस्ति भूतले ॥૨૪॥

આ રીતે આવ્રત ભક્તિથી જે માણસ કરશે તેની
મનકામના સિદ્ધ થશે આ ઘણું કરીને કલિયુગમાં
અનેક તરેહથી પીડા થકી પીડીત એવા લોકોને આ
સહેલા ઉપાયથી આ મોટા દુઃખમાંથી મુક્ત થવા સાડ
ઘણોજ નહાનો આ મનુષ્ય લોકમાં ઇલાજ છે. ૨૪

इति श्रीस्कन्दपुराणे रेवाखंडे सत्यनारायण कथायां
प्रथमोऽध्याय ॥૧॥

અધ્યયાય ૨ જો.

॥ સૂત ઉવાચ ॥

અથાન્તસંપ્રવક્ષ્યામિ કૃત્તં યેન પુરા દ્વિજ ॥
કશ્ચિત્કાશીપરે મ્યે હ્યા સીદ્ધિપ્રોઽતિનિર્ધનઃ ॥૧॥

સુતજી કહે છે બીજું એક કહું છું કે પૂર્વે રમણીય
એવા કાશીક્ષેત્રના વિષે રહેનારો એક બ્રાહ્મણ અત્યંત
નિર્ધન હતો. ૧

ક્ષુત્તઢમ્યા વ્યાકુલો ભૂત્વા નિત્યં વાઘ્રમ ભૂતલે ॥
દુઃખિતં બ્રાહ્મણં દક્ષાભગવાન્બ્રાહ્મણપ્રિયઃ ॥ ૨ ॥

તે દરરોજ ભુખે અને તરસે પીડાએલો આકુલવ્યા
કુલ થઈ કાશીક્ષેત્રમાં ફરતો. એ અત્યંત દુઃખીત બ્રાહ્મણ
ને બ્રાહ્મણ જેને પ્રિય છે એવા શ્રી ભગવાને જોયો. ૨

વૃદ્ધબ્રહ્મણરૂપસ્તં પપ્રચ્છ દ્વિજમાદરાત્ ॥
કિમર્થં ઇમસે વિપ્ર મહીં નિત્ય સુદુઃખિતઃ ॥૩॥

અને પોતાનું ૩૫ બહલી ધરડા બ્રાહ્મણનું ૩૫ લેઈ
એ ઠરિદ્ર બ્રાહ્મણને પૂછે છે કે “હિ બ્રાહ્મણ ! અત્યંત દુઃખી

ત એવો જે તું આ પૃથ્વી ઉપર શા શા રહે છે ? ૩
તત્સર્વં શ્રોતુ મિચ્છામિ કથ્યતાં દ્વિજસત્તમ ॥

॥ બ્રાહ્મણ ઉવાચ ॥

બ્રાહ્મણોઽતિશ્રદ્ધોઽહં મિક્ષા વૈવ્રમે મહીમ્ ॥ ૪ ॥

“આ ત્હારું વૃત્તાંત સાંભળવા હું ઈચ્છા કરું છું
માટે હે બ્રાહ્મણ શ્રેષ્ઠ ! મને કહે” ત્યારે તે દરિદ્રી બ્રાહ્મણ
કહે છે “હું” ગરીબ બ્રાહ્મણ અત્યંત દરિદ્રી છું તેથી
ભીક્ષા માગવા સારૂ પૃથ્વી ઉપર રહું છું ” ૪

उपायं यदि जानासि कृपया कथय प्रभो ॥

॥ હ્રદ બ્રાહ્મણ ઉવાચ ॥

સત્યનારાયણો વિષ્ણુર્વીઠિતાર્થફલપ્રદઃ ॥ ૫ ॥

હે પ્રભો ભગવાન! જે મ્હારૂં દરિદ્ર દુર થાય એવો
કાંઈ ઇલાજ આપ બાણતા હો તો તે કૃપા કરીને મને
કહેો ” એવું દરિદ્રી બ્રાહ્મણનું ભાષણ સાંભળી શ્રવણ
બ્રાહ્મણ કહે છે કે “હે બ્રાહ્મણ ! સત્યનારાયણ નામના
વિષ્ણુદેવ ઇચ્છેલું ફળ કળિયુગના વિષે પુણ્યન કર્યા
કરી આપનારા એવા પ્રત્યક્ષ છે. ૨

તસ્ય ત્વં પૂજનં વિપ્ર કુરુષ્વ વ્રતમુત્તમમ્ ॥

યત્કૃત્વા સર્વદુઃસ્વેભ્યો મુક્તો ભવતિ માનવઃ ॥૬॥

શ્રી સત્યનારાયણ કહે છે કે “હે બ્રાહ્મણ તું એ સત્યદેવનું વૃત અને પુજન સારી રીતે કર કે જે કર્યા થઈ માણસ સર્વ દુઃખથી મુક્ત થાય છે.” ૬

વિધાન ચ વ્રતસ્યાપિ વિપ્રાયામાણ્ય યત્નતઃ ॥

સત્યનારાયણો વૃદ્ધમ્તૈત્રવાં પરચીયત ॥૭॥

પછી દરિદ્રી બ્રાહ્મણને રૂપ બદલનારા ઘરડા બ્રાહ્મણે વૃતનું સર્વવિધાન કહ્યું અને પોતે અતરધ્યાન થયા ૭

તદ્વ્રતં સંકરિષ્યામિ યદુક્તં બ્રાહ્મણેન વૈ ॥

ઇતિ સંવિત્ય વિપ્રોઽસૌ રાત્રૌનિદ્રાંન લબ્ધવાન્ ॥૮॥

“એ ઘરડા બ્રાહ્મણે કહેલું વ્રત હું ક્યારે કરીશ એવી ઉત્ક ઠાથી એ દરિદ્રી બ્રાહ્મણને તે વખતથી તે આખી રાત્રીમાં ઉઘ આવી નહીં. ૮

તતઃ પ્રાતઃ સમુત્થાય સત્યનારાયણવ્રતમ્ ॥

કસ્મિંય્ ઇતિ સંકલ્પ્ય મિશ્નાર્થમગમદ્દ્વિજ ॥૯॥

પછી બીજે દિવસે સુર્ય ઉદય થયો ત્યારે હરીદ્રી બ્રાહ્મણે “હુ આજ સત્યનારાયણનું વૃત કરીશ એવો સંકલ્પ કરીને તે હંમેશના રીવાજ મુજબ બીક્ષા માંગવા સારૂ ગયો. ૯ ”

तस्मिन्नेव दिने विप्रः प्रचुरं द्रव्यमाप्तवान् ॥
नेनव बंधुभिः सार्धं सत्यस्य व्रतमाचरत् ॥ १० ॥

તે દીવસે હંમેશના કરતાં એ બ્રાહ્મણને ઘણું દ્રવ્ય મળ્યું તે મળતાં વારજ તેજ દીવસે એ હરીદ્રા બ્રાહ્મણે પોતાના સગાં સબંધી ઇષ્ટમીત્ર વિગેરેને બોલાવી તે સાથે શ્રી સત્યનારાયણનું વૃત કર્યું ૧૦

सर्वदुःखविनिर्मुक्तः सर्वसंपत्समन्वितः ॥
बभूव स द्विजश्रेष्ठो व्रतस्य प्रभावतः ॥ ११ ॥

એ બ્રાહ્મણે પુર્ણ ભક્તિથી શ્રી સત્યનારાયણનું વૃત તથા પ્રજન કર્યાથી થોડાજ વખતમાં હરીદ્રી બ્રાહ્મણ દુઃખ થકી મુક્ત થઈને અગણિત સંપત્તિનો માલેફ થયો. એવો શ્રી સત્યદેવના વૃત પ્રજનનો આ ફલો-

યુગના વિષે તાત્કાલિક અનુભવ થયો તથા થશે એટલું
એશ્વર્ય આ શ્રી સત્યદેવના વૃત્તમાં છે. ૧૧

તનઃપ્રમૃતિ કાલં ચ માસિ માસિ વૃતં કૃતેમ્ ॥

एवं नारायणस्येदं व्रतं कृत्वा द्विजोत्तमः ॥૧૨॥

એવું બાણીને એ બ્રાહ્મણ દરએક મહિનામાં આવ-
નારી પર્વાણીને દિવસે વ્રત અને પૂજા શ્રીસત્યનારાયણ
દેવની કરતો. પુણ્યથી એ બ્રાહ્મણ સર્વ પાપથી નિર્મુક્ત
થઈને અત્યંત દુર્લભ મોક્ષપદના વિષે ગયો. ૧૨

सर्व पापाविनिर्मुक्तो दुर्लभं मोक्षमाप्तवान् ॥

व्रतमस्य यदा विप्र पृથिव्यां संકल्प्यति ॥૧૩॥

જે વખતે શ્રી સત્યદેવનું વ્રત તથા પૂજન પૃથ્વી
ઉપર કરશે તે તેજ વખતે સર્વ દુઃખો થકી મુક્ત
થશે. ૧૩

तदैव सर्वदुःखं च मनुजस्य विनश्यति ॥

एवं नारायणेनोक्तं नारादाय महात्मने ॥

अथा तत्कथितांविप्राः किमन्यत्कथयामि वः ॥૧૪॥

સુતજી શોનક આદી ઋષિઓને કહે છે કે " આ

પ્રભાણે શ્રી સત્યનારાયણે એ નારદ રૂપીને કહીયુમના
સેહેલા ઉપાયથી વાસના પુરી કરવાવાળું વૃત તથા
પૂજન કહું હવે એ શીવાય બીજું આપ શું શ્રવણ
કરવા ઇચ્છા રાખો છો ” ૧૪

॥ ક્રષય ઉચ્ચ ॥

તસ્માદ્વિપ્રાચ્છૃતં કેન પૃથિવ્યાં ચરિતં મુને ॥
તત્સર્વે શ્રોતુમિચ્છસ્મઃ શ્રદ્ધાસ્મદાકં પ્રજાયતે ॥૧૫॥

એવું મુતજી પુરાણીનું ભાષણ સાંભળીને શૌનક
આદિ રૂપિઓ કહે છે કે “ મુને ! એ બ્રાહ્મણના મુખ-
માંથી એ ચરિત્ર આ પૃથ્વીમાં કોણે શ્રવણ કર્યું. વીગેરે
સર્વ આ વ્રત વિષે હકીકત સાંભળવાની અમોને ઘણી
ઉત્કંઠા ઉત્પન્ન થઈ છે. ” ૧૫

॥ સૂત ઉવાચ ॥

શૃણુધ્વં મુનયઃ સર્વે વ્રતં યેન કૃતં ભુવિ ॥
एकदा स द्विजवरो यथा विभवविस्तरः ॥૧૬॥

એવું શૌનક આદી રૂપિઓનું ભાષણ સાંભળી
મુતજી કહે છે “ હે સર્વ મુનીઓ ! આ વૃત પૃથ્વી

ઉપર એ પછી કેણે કયું એ આપને કહું છું તે સાવ-
ધાન થઇને સાંભળો. ૧૬

बंधुभि स्वजनैः सार्धं व्रतं कर्तुं समुद्यतः ॥

एतस्मिन्नंतरे काले काष्ठकेता समागमत् ॥૧૭॥

પ્રથમ એક બ્રાહ્મણ એક દિવસના વિષે પોતાની
સંપત્તી પ્રમાણે પોતાનાં સગાવહાલાં ઇષ્ટમીત્ર સાથે શ્રી
સત્યનારાયણ દેવનું વૃત કરવા આરંભ કરે છે એવામાં
એક લાકડાનો ભારો બાંધી માથા ઉપર લઇ વેચનારો
એ ઠેકાણે આવ્યો. ૧૭

वहिः काष्ठं च संस्थाप्य विप्रस्य गृहमाययौ ॥

तृष्णया पीडीतात्मा च दृष्ट्वा विप्र કૃતવ્રતમ્ ॥૧૮॥

તેણે માથા ઉપરનો ભારો ઢરવાળ બહાર મુકી
શ્રી સત્યનારાયણ દેવની પૂજા થતી હતી ત્યાં ગયો
અને તે તરસ્યો હતો તો પણ એક ચિત્તથી તેણે બ્રાહ્મણે
કરેલું પૂજન જોયું અને એ વૃતની વીધિ પણ જોઇ ૧૮

प्रणिपत्य द्विजं प्राह किमिदं क्रियते त्वया ॥

કૃતે કિં ફલમાપ્નોતિ વિસ્તારાદ્દદ મે પ્રભો ॥૧૯॥

અને તે બ્રાહ્મણને ધણુ આદર સત્કારથી નમસ્કાર કરીને બોલ્યો કે “ હે બ્રાહ્મણુ શ્રેષ્ઠ આ શું કરો છો અને આવું કર્યાથી શું ફળ થાય છે હે પ્રભુ કૃપા કરીને મને કહો. ૧૯

॥ વિપ્ર ઉવાચ ॥

સત્યનારાયણસ્યેદં વ્રતં સર્વેષ્વિતપ્રદમ્ ॥

તસ્ય પ્રસાદાન્મે સર્વં ધનધાન્યાદિક મહત્ ॥૨૦॥

બ્રાહ્મણુ કહે છે કે ‘ શ્રી સત્યનારાયણુ દેવનું સર્વ કામના પુણું કરવાવાળું એવું વૃત્ત કરે છે અને મેં આ વ્રત કર્યું તે તે દિવસથી શ્રી સત્યનારાયણુ દેવના પ્રસાદે કરીને મને ધન્ય ધાન્ય આદિ મોટી સંપત્તિ મળેલી છે. ” ૨૦

તસ્માદેતદવ્રતં જ્ઞાત્વા કાષ્ઠકતાતિહર્ષિતઃ ॥

પિબૌ જલં પ્રસાદં ચ ભૂક્ત્વા સ નગરં યયૌ ॥૨૧॥

આ પ્રમાણે બ્રાહ્મણના મુખમાંથી શ્રી સત્યદેવનું વ્રત લોકડાના ભારાવાળાએ સમજી લઈ અને ધણુંજ હરખાતો તે બ્રાહ્મણે આપેલો પ્રસાદ ભક્ષણ કરી પાણી પીધું અને પોતાના ગામ વિષે ગયો, ૨૧

સત્યનારાયણં દેવં મનસા इत्यचिंतयत् ॥

काष्ठं विक्रयतो ग्रामे प्राप्यते चाद्ययद्गनम् ॥૨૨॥

પછી બીજે દિવસે ભારે વેચવા સાર આવતી વખતે સત્યનારાયણ દેવ પાસે ભારાવાળાએ મનમાં સ કલ્પ કર્યો કે આજે આ ભારાની કીંમત શહેરમાંથી મળશે તે ૨૨

तेनैव सत्यदेवस्य कारिण्ये वृत्तभुत्तमम् ॥

इति संचित्य मनसा काष्ठं कृत्वा तु मस्तके ॥૨૩॥

બીજા કારણે ન ખરચતાં એ પૈસાથી શ્રી સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત કરીશ એવો નિશ્ચય કરી ભારે માથે મુઠ્ઠી ચાલતો થયો. ૨૩

जगाम नगरे रम्य धनिनां यत्र संस्थितिः ॥

तद्दिने काष्ठमूल्यं च द्विगुणं प्राप्तवानसौ ॥૨૪॥

તે એક સુ દર નગરમાં કે જ્યાં શેઠ શાહુકાર લોકો રહેતા હતા તે ગસ્તામાં આવ્યો ત્યાં એક શેઠે તેને જે રોજ ભારાની કીંમત મળતી હતી તેથી બમણી આપીને ભારે લીધો. ૨૪

તતઃ પ્રસન્નહૃદયઃ સુપક્વં કદલીફલમ્ ॥

શર્કરા ઘૃતદુગ્ધે ચ ગોઘૃમસ્ય ચ ચૂર્ણકમ્ ॥૨૫॥

ભારાવાળાએ બમણી કીંમત મળતાં વારજ ઘણું
આનંદ થયો અને પાકેલાં કેળાં, ખાંડ ધી અને ઘઉંનો
રવો વિગેરે પદાર્થ શવાશેરના પ્રભાણમાં લેઈ બીજી
પુળની સામગ્રી વેચાતી લેઈને ઘેર આવ્યો. ૨૫

કૃત્વકત્ર સપાદં ચ ગૃહીત્વા સ્વગૃહં યયૌ ॥

તતો બંધૂસમાહૂય ચકાર વિધિના વૃતમ્ ॥૨૬॥

અને સગાવાહાલા ઇષ્ટ મિત્ર તથા બ્રાહ્મણને બોલાવી
મોટા આરબથી વિધી પૂર્વક આ વ્રત કર્યું. ૨૬

તદવ્રતસ્ય પ્રભાવેણ ધનપુત્રાન્વિતોઽભવત્ ॥

इह लोके सुखं भक्त्वा चांते सत्यपुरं ययौ ॥२७॥

સુતજી કહે છે કે પેલો ભારાવાળો એ વ્રત કરવા
થી ધનવાન તથા પુત્રવાન થઈને આ લોકમાં સર્વ સુખ
ભોગવીને શ્રી સત્યપુર એટલે વૈકુંઠના વીશે ગયો. ૨૭

इति सत्यनारायण कथाया द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥

અધ્યાય ૩ જો.

॥ સુત ઉવાચ ॥

પુનરગ્રે પ્રવક્ષ્યામિ શ્રુણુધ્વં મુનિસત્તમાઃ ॥

પુરા ચોલ્કામુખો નામ નૃપશ્રાસીન્મહોપતિ ॥૧॥

સુતજી કહેછે “ હે શૈાનકાદિ ઋષિઓ ફરી આપને
શ્રીનારાયણદેવની વ્રત કથાનો ખીજે ઇતિહાસ કહ્યું છું
પૂર્વે ઉલ્કામુખ નામનો રાજા પૃથ્વીનું પાલન કરનાર હતો.

જિતેદ્રિયઃ સત્યવાદી યયૌ દેવાલયં પ્રતિ ॥

દિને દિને ધનં દેત્વા દ્વિજાન્સંતોષયત્સુવીઃ ॥૨॥

જીતેદ્રિય, સત્યવાદી અને દરેક દિવસે મંદિરમાં
દર્શને જઈ બ્રાહ્મણોને ધણું દ્રવ્ય આપી સંતોષ પમા-
ડતો હતો. ૨

માર્યા તસ્ય પ્રમુગ્ધા ચ સરોજયના સતીં ॥

ભદ્રશીલા નદીતીરે સત્યસ્ય વૃત્તમાચરત્ ॥ ૩ ॥

એ ઉલ્કામુખ રાજાની સ્ત્રી નામે પ્રમુગ્ધા ઘણીજ
સારા સ્વભાવની કમલમુખી અને સુદર સતી તે પો-
તાના સ્વામીના સાથે ભદ્રશીલા નામે નદીના તીરે શ્રી
સત્યદેવનું વ્રત કરતી હતી, ૩

एतस्मिन्नंतरे तत्र साधुरेकः समागतः ॥

वाणिज्यमार्थं बहुधनैस्नेकैः परिपूरितः ॥४॥

એવામાં તે નદીના કાંઠે સાધુ નામે એક વાણીયા
ધણેા ધનવાન અને વેપાર અરથે ધણું મોટી જવાહીર
વિગેરે ધન લેધને નીકળેલો ૪

नावं संस्थायांष्य ततीरे जगाम नृपतिं प्रति ॥

दक्ष सवृतिवं भूपं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ૫ ॥

તેણે તે નદીના કાંઠે પોતાનુ વહાણુ લાવી જ્યાં
રાણીશ્રી પ્રત કરતાં હતા તેમની પાસે જઈ વિનતી
પૂર્વક ધણી નમ્રતાથી પ્રશ્ન કરવા લાગ્યો ૫

॥ साधु उवाच ॥

कर्मिंद कुरुषे राजन्मक्तियुक्तेन चेतसा ॥

प्रकाशंकुरु तत्सर्व श्रोतु मिच्छामि सांप्रतम् ॥६॥

સાધુ પુછે છે “હે મહારાજ ! આ ધણીજ ભક્તિની
સાથે એક ચિત્તે આ વખતે શુ કરો છો ? એ મને ક
હેશે એવું ઇચ્છુ છું. ” ૬

॥ રાજોવાચ ॥

પૂજનં ક્રિયતે સાધો વિષ્ણોસ્તુલતેજસઃ ॥

વૃતં ચ સ્વજનૈઃ સાધ પુત્રઘાવાસિકામ્યયા ॥૭॥

એવા પ્રકારે સાધુ નામે વેપારીનું લાપણું સાંભળતાં વાર રાજા ઉદ્ધમુખ કહે છે, “ હે સાધુ વેપારી શ્રી મહાવિષ્ણુ સત્યદેવ કે જેના મહીમાનો પાર ન આવે એવા તેજસ્વી છે તેમનું પુત્ર તથા ધન ધાન્યસંપત્તિ મળે, એ હેતુથી મારા સમાવહાણા ઇષ્ટમીત્ર સાથે વૃત તથા પૂજન કરું છું. ૭

મૂપસ્ય વચનં શ્રુત્વા સાધુઃપ્રોવાચ સાદરમ્ ॥

સર્વં કથય મે રાજન્કરિષ્યેઽહંતદોદિતમ્ ॥૮॥

એવું રાજાનું લાપણું સાંભળીને સાધુ સોદાગરે યશા આદરથી કહ્યું કે “આ વૃતનો વિધી મને સવિસ્તર કહો હું નિશ્ચયથી આપના કહ્યા મુજબ આ વૃત કરીશ. હ મમાપિ સંતતિનાંસ્તિ હ્યેતસ્નાજ્જાયતે ધ્રૂવમ્ ॥

તતો નિવૃત્ય વાણિજ્યાત્સાનંદી ગૃહમાગતઃ ॥૯॥

જેમ જે મને પણ સતતિ નથી અને આપના કહ્યા પ્રમાણે આ સત્યદેવનું વૃત કર્યાથી સંતતિ થશે મારે હું

વેપાર અથે દેશાંતરે ન જતાં ઘેર બઉં છું" એવું કહી
વેપાર અથે જુ હોડી હરખથી પોતાના ઘેર આવ્યો.૯

માર્યાયૈ કથિતં સર્વ વ્રતં સંતતિદાયકમ્ ॥

તદા વ્રતં કરિષ્યામિ યદા મે સંતતિર્ભવેત્ ॥૧૦॥

અને વૃતનો મહીમા પોતાની સ્ત્રીને કહીને નિશ્ચય
કર્યો કે જે જ્યારે મને સંતતિ થશે ત્યારે હું આ વ્રત
કરીશ. ૧૦

इति लिलावति प्राह पत्नी साधुः सत्तमः ॥

એવું લીલાવતી નામની પોતાની સ્ત્રીની સાથે
વાણીઆએ કહ્યું

एकस्मिन्दिवसे तस्य भार्या लिलावति सति ॥

भर्तृयुक्तानंदचिताभवद्धर्मषरामणा ॥

गर्भिणी साभवत्तस्थ भार्या सत्यप्रसादतः ॥૧૨॥

પછી એક દિવસે તેની સ્ત્રી પોતાના ધર્મ પ્રમાણે
ચાલનારી એવી પોતાના સ્વામી સાથે હરખાતી રતુ-
વાળી થયેલી શ્રી સત્યદેવના પ્રસાદે કરીને ગર્ભવતી
થઈ. ૧૧-૧૨

દશમે માસિ વૈ તસ્યાઃ કન્યારત્નમજાયત ॥

દિને દિને સા વૃધે શુકલપક્ષે યથા શશી ॥૧૩॥

તેને દસમે મહિને રત્ન જેવી એક કન્યા થઇ ને
જે પ્રમાણે ચંદ્રમા શુદ્ધ પખવાડીયામાં દિવસે દિવસે
મોટો થતો જાય તે પ્રમાણે મોટી થતી ૧૩

નામ્ના કલાવતી ચેતી તન્નામકરણં કૃતમ્ ॥

તતો લીલાવતી પ્રાહ સ્વામિનં મધુર વચઃ ॥૧૪॥

ન કરૌષિ કમર્યં વૈ પુરા સંકલ્પિત વ્રતમ્ ॥

તેનું નામ કલાવતિ એવું ધર્મુ તે પછી સાધુવા-
ણીયાની લીલાવતિ સ્ત્રી પોતાના સ્વામીને મધુર વચ્ચે
નથી બોલી કે હું પ્રિય સ્વામી ! આપે માનેલું શ્રીસત્ય-
દેવનું વૃત શા કારણથી કરતા નથી. ૧૪

॥ સાધુ ઉવાચ ॥

વિવાહસમયે ત્વસ્થાઃ કરિષ્યામિ વૃતં પ્રિયે ॥૧૫॥

એવું પોતાની સ્ત્રીનું મધુર લાષણ સાંભળીને સાધુ
વાણિયો બોલ્યો કે પ્રિયે ! આ વ્રત આપણે કલાવતિ
કન્યાના લગ્ન વખતે કરીશું ૧૫

इती भार्या समाश्वास्य जगाम नगरं प्रती ॥

ततः कळावती कन्या ववृधे तितृवेष्मनी ॥१६॥

આ પ્રમાણે સાધુ વાણિયાએ પોતાની સ્ત્રીને સમ-
જણ આપીને પોતે બીજા નગર વિષે વેપાર અર્થે ગયો.
અહીંયાં કલાવતી બાપના ઘેર દિવસે દિવસે મોટી
થતી ગઈ. ૧૬

दृष्ट्वा कन्यां ततः साधुर्नगरे सखिमिः सह ॥

मंत्रयिन्ना द्रुतं दूतं प्रेषयामास धर्मवित् ॥१७॥

પછી લગ્ન કરવા યોગ્ય થયેલી કન્યાને પોતાની
બેનપણીએ સાથે પોતાના નગરમાં એક દિવસે ધર્મ-
શીલ સાધુવાણીઆએ બેઠને પોતે મુનિમને કન્યાનો
વર બેવા સારૂ મોકલ્યો. ૧૭

विवाहार्थं च कन्याया वरं श्रेष्ठ विचारय ॥

तेनाज्ञप्तश्च दूनोऽसौ कांचनं नगरं ययौ ॥१८॥

અને કહ્યું કે “ જાઓ આપણી કલાવતિ કન્યાને
મોટે યોગ્ય અને ઉત્તમ વર શોધી લાવો, એવી આજ્ઞા
થવાથી તે મુનીમ કાંચન નામના નગરમાં આવી
પહોંચ્યો. ૧૮

તસ્માદેકં વણિકપુત્રં સમાદાયાગતો હિસઃ ॥

દૃષ્ટ્વા તુ સુંદરં બાલં વણિકપુત્રં ગુણાન્વિતમ્ ॥૧૯॥

અને ત્યાંથી એક સુહર રૂપવાળો વાણિયાનો પુત્ર લેઢને મુનિમ પોતાના નગરમાં આવ્યો ત્યારે તે ગુણવાન અને સુહર એવો વાણિયાનો પુત્ર તે સાધુ વાણિયાએ જોઈને ૧૯

જ્ઞાતિમિર્વં ધુમિઃ સાર્ધં પરિતુષ્ટેન ચેતસા ॥

દત્તવાન્સાધુઃ પુત્રાય વ્યાં વિવિધાન્તઃ ॥૨૦॥

પોતાના બધા નાતવાળાઓને અને સંગાવહાલા ઇષ્ટમિત્રને બોલાવીને ઘણા જ હર્ષથી પોતાની કન્યા કલાવતીનું લગ્ન એ ગુણવાન તથા વાણિયાના પુત્રની સાથે કર્યું. ૨૦

તતો ભાગ્યવશાતેન વિસ્મૃતં વ્રતમુતમ્ ॥

વિવાહસમયે તસ્યાસ્તેનરુષ્ટોઽમવત્પ્રભુઃ ॥૨૧॥

એ સાધુ વાણિયો એ કન્યાના લગ્ન સમયે પણ કર્મના અંતરાયે કરીને શ્રી સત્યદેવતુ વ્રત કરવાનું ભુલી ગયો તેને લીધે શ્રી સત્યનારાયણ દેવ તેના ઉપર ક્રોધાયમાન થયા; ૨૧

તતઃ કાલેન નિયતો નિજકર્મવિશારદઃ ॥

વાણિજ્યાર્થે તતઃ શીઘ્રંજામાતૃસહિતો વણિક ॥૨૨॥

આ વાતને ઘણાએક દિવસ વીતી ગયા પછી પોતાનું કર્મ ભોગવવા સારૂ પોતાના જમાઈને સાથે લઈને વેપાર અર્થે તે વાણીઓ ગયો. ૨૨

રત્નસારપુરે રમ્યે ગત્વા સિંધુસમીપતઃ ॥

વાણિજ્યમકરોત્સાધુર્જામાત્રા શ્રામતા સહઃ ॥૨૩॥

તે સિંધુ સમુદ્ર નજીક રત્નસાર નામના નગરમાં પોતાના જમાઈની સાથે ભારે વેપાર કરવા લાગ્યો. ૨૩
તો મતૌ નગરે રમ્યે ચંદ્રકતોર્નૃપસ્ય ચ ॥

एतस्मिन्नेव कांके तु सत्यनारायण प्रभुः ॥૨૪॥

તે પછી ત્યાંથી ચ દેકેતુ નામના રાજાના શોભાયમાન શહેરમાં ગયા છે એવામાં ભગવાન શ્રી કૃપા-સાગર સત્યનારાયણ પ્રભુ ૨૪

अष्टप्रतिज्ञमालोक्य शापं तस्मै प्रदत्तवान् ॥

दारुणं कठिनं चास्य महत्दुःखं भविष्यति ॥૨૫॥

સાધુ વાણીઆને જુઠું ખોલનારો જાણીને તેને

ખોટું દુઃખ તથા બંધન તિરસ્કાર વિગેરે ઘણા દુઃખ
પ્રાપ્ત થાઓ ” એવો શ્રાપ દેતા ગયા. ૨૫

एकस्मिन्दिवसे राज्ञो धनमादाय तस्कर. ॥
तत्रैव चामतश्चोरो वणिजौ यत्र संस्थितौ ॥૨૬॥

એટલામાં જ્યાં સાધુ વાણીયો પોતાના જમાઈ
સાથે રહેતો હતો ત્યાં તે ગામના રાજાનો ખજાનો ફાડી
ધન ચોરી લાવી એક ચોર તેના રહેવાના ઘરમાં સંતા-
ઈ રહ્યો. ૨૬

तत्पश्चाद्धावकन्दाङ्गा दूतान् भीतेन चेतसा ॥
बनं संस्थाप्य तत्रैव स तु शीघ्रमलक्षितः ॥૨૭॥

પછી ચોરને પકડવા રાજાના સિપાઈઓ તેમની
પાછળ દોડી આવ્યા જોઈ ચોર જ્યાં સસરો અને જમા-
ઈ સુતા હતા ત્યાં ધન નાંખી દેઈ છાનોમાનો ત્યાંથી
નાશી ગયો. ૨૭

ततो दूता समायाता यत्रास्ते सज्जनो वणिक् ॥
दृष्ट्वा मृपधनं तत्र बध्वा नीतौ वणिक्सुतौ ॥૨૮॥

તે પછી સીપાઇઓ જે ઠેકાણે જમાઇ સાથે સાધુ
વાણીઓ હતો ત્યાં રાજાનું ચોરેલું ધન પડેલું જોઈ
સાધુ વાણિયાને કેદ કરી બાંધી લઇ ગયા. ૨૮

हर्षेण धावमानाश्च ऊचुनृपसमीपतः ॥

तस्करौ द्वौसमानीतौ विलोक्याज्ञापय प्रभो ॥૨૯॥

અને ધણા આનદથી દોડતા આવી રાજાને વરધી
આપી કે “હે મહારાજ ! બે ચોરને લાવ્યા છીએ
તેમને જોઈ હુકમ કરશો. ૨૯

राक्षाक्षसास्ततेः शीघ्रं दृढ बद्ध्वा तु ताबुभौ ॥

स्थापितौ द्वौ महादुर्गे कारागारेऽविवादतः ॥૩૦॥

એણે સાંભળી ચોરોને જોઈ વિચાર કર્યા વગર
એકદમ કેદ કરવાની શિક્ષા આપતાં વારજ સીપાઇઓ
તેમને ખુબ બાંધી મોટા કેદખાનામાં લઇ જઇને પુર્યા.

मायया सत्यदेवस्य न श्रुत कैस्तयोर्वचः ॥

अतस्तयोर्धनं राज्ञा गृहीतं चंद्रकेतुना ॥૩૧॥

આ કામમાં એ ચંદ્રકેતુ રાજાને શ્રીમત્યદેવની મા
યાથી મોહીત થઇને ચોરીએ ગયેલું ધન તો લીધું પણ

તેની સાથે અવિચારી સાધુ વાણિયાનું ધન લુટી
લીધું. ૩૧

તચ્છાપાચ્ચ તયોગૈહે માર્યા ચૈવત્તિદુઃખિતા ॥

ચૌરેણાપ દ્વર્તે સવંગરહે યચ્ચ સ્થિતં ધનમ્ ॥૩૨॥

તેમજ શ્રી સત્યદેવના શાપથી એ સાધુ વાણીયાને
પોતાના ગામ પોતાના ઘરમાં મુકેલું બધું ધન ચોરો
લુટી લઇ ગયા તેને લીધે તેની સ્ત્રી પણ ઘણીજ દુઃખી
થઇ. ૩૨

આધિન્યાધિમાયુક્તા ક્ષુત્તિપાસાતિદુઃખિતા ॥

અન્નવિંતાપરા ભૂત્વા બધ્રામ ચ ગૃહ ગૃહે ॥

કલાવતી તુ કન્યાપિ બધ્રામ પ્રતિવાસરમ્ ॥૩૩॥

અને તે સાધુ વાણીયાની સ્ત્રી લીલાવતી ધણી
હુખથી અને ઘણી તરશ તથા હુખથી ઘેર ઘેર ફરવા
લાગી તેમજ તેની કન્યા કલાવતી ધણી નહાની હતી
તે પણ દરરોજ ઘેર ઘેર ભાગી ખાતી. ૩૩

एकस्मिन्दिवसे जाता क्षुधार्ता द्विजमंदिरम् ॥

गत्वा पश्यद्वतं तत्र सत्यनारायणस्य च ॥૩૪॥

એક દિવસે તે કન્યાને ઘણીજ લુપ્ત લાગ્યાથી આ
કુળ વ્યાકુળ થઈને એક બ્રાહ્મણના ઘરમાં ગઈ ત્યાં શ્રી
સત્યનારાયણ દેવનું વ્રત તથા પુજન થતું તેણે જોયું, ૩૪

ઉપવિશ્ય કથાં શ્રુત્વા વરં પ્રાર્થિતવત્યપિ ॥

પ્રસાદમક્ષણં કૃત્વા યયૌ રાત્રૌ ગૃહં પ્રતિ ॥૩૫॥

એ વ્રત તથા પુજા જોતાજ ઘણો આનંદ પા-
મીને ત્યાં બેઠી અને શ્રી સત્યનારાયણની કથા સાંભ-
ળીને સત્યદેવની પ્રાર્થના કરી કે “ મહાર દુઃખ મટે
ને મહારો બાપ તથા સ્વામી મને મળે ” એવો આશી-
ર્વાદ શ્રી સત્યદેવ પાસે માગી, બ્રાહ્મણે આપેલો પ્રસાદ
ખાઈ રોજના કરતાં ઘણી મોડી રાતે પોતાના ઘેર
આવી. ૩૫

માતા કલાવતી કન્યાં કથયામાસ પ્રેમતઃ ॥

પુત્રિ રાત્રૌ સ્થિતા કુત્ર કિં તે મનસિ વર્તેતે ॥૩૬॥

ને ઘરમાં આવતાંજ તેની મા લીલાવતી કલાવતી
નામની કન્યાને પુછે છે કે “ પુત્રી ! તું આજે આટલી
રાત સુધી ક્યાં હતી ! ને તારા મનમાં શું છે ! ૩૬

કન્યા કલાવતી પ્રાહ માતરં પ્રતિ સત્વરમ્ ॥

દ્વિજાલયે વત્તં માતદૃષ્ટં વાંછિત્તસિદ્ધદમ્ ॥૩૭॥

કલાવતી કન્યા પોતાની માને ઉતાવળે કહે છે કે
“હે મા ! હું બ્રાહ્મણને ઘેર મનમાં ધારેલું કામ પાર
પડે એવું વ્રત તથા પુજન અને કથા થતી હતી ત્યાં
બેઠી હતી.”

ઋષ્યશ્રુવા કંન્યાકાવાક્યં વ્રતં કર્તુ સમુદ્યતા ॥

વસા મુદ્દા વણિગ્માર્યા સત્યનારાયણસ્યચ ॥૩૮॥

એવું કન્યાનું બોલવું સાંભળીને સાધુ વાણિયા-
ની સ્ત્રી લીલાવતી શ્રી સત્યદેવનું પુજન કરવા સાર
તત્પર થઈ. ૩૮

વ્રતં ચક્રે સ સાધ્વી બંધુભિઃ સ્વજનઃસહ ॥

મૃજામાતરૌ ક્ષિપ્રમાગચ્છેતાં સ્વમાશ્રમમ્ ॥૩૯॥

ને એ મહાસતી વાણિયાની સ્ત્રી પોતાના સમા-
વાલા ભાઈભાંડુ સાથે શ્રીસત્યદેવનું વ્રત કરવા લાગી
અને “પોતાના સ્વામી તથા જમાઈ પોતાને ઘેર જલદી
આવે ” એ હેતુ મનમાં ધરી પુજન કરવા લાગી, ૩૯

અપરાધં ચ મે ભર્તૃર્જામાતુ ક્ષંતુમર્હસિ ॥

વ્રતેનાનેન તુષ્ટોઽસ સત્યનારાયણઃપુનઃ ॥૪૦॥

એ પુજન કરતી વખતે સત્યદેવની પાસે વારેઘડી એવો વર માગતો હતો કે “ હે સત્યનારાયણ પ્રભો ! મારા સ્વામિ તથા જમાઈના અપરાધ ક્ષમા કરવાને આપજ યોગ્ય છો ” એવી તે લીલાવતી સાધુ વાણિયાની સ્ત્રી પ્રાર્થના કરતી હતા તેથી કરીને એ વ્રત તથા પુજનથી ભગવાન શ્રી સત્યનારાયણ પ્રભુ સતોષ પામ્યા. ૪૦

દર્શયામાસ સ્વપ્નં હિ ચંદ્રકેતુ નૃપોત્તમ ॥

વંદિનૌ મોચય પ્રતિર્વણિજૌ નૃપસત્તત ॥૪૧॥

અને માયાણી ભગવાન સત્યદેવે ચંદ્રકેતુ નામનો રત્નપુરનો રાજા કે જેણે લીલાવતિના સ્વામિ તથા જમાઈને બંદીખાનામાં મુક્યા હતા તેને સ્વપ્નામાં આવી આજ્ઞા કરી કે “ હે રાજા : તુ નિરઅપરાધી બે વાણીયાને બંદીખાનેથી છોડી મુક. ૪૧

દેયં ધનં તત્સર્વં ગૃહીતં ચત્ત્વયાધુના ॥

નોચેત્ત્વાં નાશયિષ્યામિ સરાજ્યધનપુત્રકમ્ ॥૪૨॥

અને તેમનું જે સઘળું ધન તે હરણુ કરી લીધેલું છે તે સઘળું તેમને પાછું આપીને તેમનો આદર-સત્કાર કરીને વિદાય કર-નહિ તો તારાં ધન ધાન્ય, રાજ પાટ, સ્ત્રી, પુત્રસહીત તારા કુળનો નાશ કરીશ. ૪૨

एवमाभाष्य राजानं ध्यानगम्योऽभवत्प्रभुः ॥

ततःप्रभातसमये राजा च स्वजनः सह ॥૪૩॥

उपविष्य सभामध्यै प्राह स्वप्नं जनं प्रति ॥

बद्धा महाजनौ शीघ्रं मोचयध्वं वणिक्सुतौ ॥૪૪॥

એ પ્રમાણે રાજાને સ્વપ્નમાં જણાવીને ભગવાન શ્રી સત્યનારાયણ અંતરધ્યાન થયા. ત્યાર પછી રાજા એ પ્રાતઃકાળે સભામાં સિંહાસન ઉપર બેસી સર્વ કચરીને સ્વપ્ન કહ્યું ને સિપાઇઓને આજ્ઞા કરી કે “અદીખાતામાં જે હમણાં વાણીયાના પુત્રને કેદખાન રાખ્યા છે તેમને છોડી મુકો. ૪૩-૪૪

इति राज्ञो वचः श्रुत्वा मोचयित्वा महाजनौ ॥

समानीय नृपयात्रे प्राहुस्ते विनयान्विताः ॥૪૫॥

એવી રાજાની આજ્ઞા થતાં જ સિપાઇઓએ બેઠે

જણાએને બંદીખાનેથી છોડી રાજની સભામાં લઈ
આવ્યા. ૪૫

આનોતૌ દ્વૌ વણિકપુત્રૌ મુક્તા નિગહ્વંધનાત્ ॥
તતો મહાજનૌ નત્વા ચંદ્રકેતુર્ભયવિહવલૌ ॥

ત્યાં એ બેઉ બંદીખાનેથી છુટલા વાણિયાના પુત્ર
રાજને ઘણીજ નમ્રતાથી નમસ્કાર કરતા હતા. ૪૬

સ્મસ્તૌ પૂર્વવૃત્તાંતં નોચતુર્ભયવિહવલૌ ॥

રાજા વણિકપુત્રો વીક્ષ્ય વચઃ પ્રોવાચ સાદરમ્ ॥

અને પોતાનો પૂવનો હેવાલ મનમાં લાવી લય-
લીત થઈ કંઈ પણ બોલ્યા નહિ. એવા ઘણાજ ગરીબ
વાણિયાના પુત્રને જોઈ રાજા ચંદ્રકેતુએ ઘણાજ આદ-
રભાવથી પ્રધાન વગેરે મંડળીને આજ્ઞા કરી કે ૪૭

દૈવાત્પ્રાપ્ત મહદ્ દુઃસ્ખમિદાનનીં નસ્તિ વ ભયમ્ ॥

તદા નિગહસંત્યાગં ક્ષૌરકર્માદ્યકારયત્ ॥૪૮॥

“આ બે વાણિયાના પુત્રોએ આજ સુધી કર્મના
અંતરાયે કરીને મોટું દુઃખ ભોગવ્યું હવે પછી એમને
કંઈ પણ લય નથી” એવી આજ્ઞા થતાંજ પગની
એડીઓ તોડી હજમત કરાવી. ૪૮

વસ્રાલંકારકં દત્વા પરિતોષ્ય નૃપશ્ચ તૌ ॥

પુરસ્કૃત્ય વણિકપુત્રો વચસાતોષયદ્મૃષમ્ ॥

વસ્ર અને ઘરેણાં વગેરે પહેરાવી સતોષિત કર્યું અને એ બેઉ જણને પોતાની પાસે બેસારી સાડ ભાષણ તેમની સાથે કરી ઘણોજ સતોષ પમાડ્યો. ૪૯

પુરા નીતં તુ તદ્ દ્રવ્યં દ્વિગુણીકૃત્ય દત્તવાન્ ॥

પ્રોવાચ તા તતો રાજા ગચ્છસાધો નિજાશ્રમમ્ ॥

અને એ બેઉનું પ્રથમ જોટલું ધન હરણ કર્યું હતું, તેથી બમણું તેમને આપ્યું અને એ દ્રકેતુ રાજા કહેવા લાગ્યો કે “હે જમાઈ સાથે વાણિયા ભાઈ? હવે તમે પોતાના ઘેર જાઓ”, ૫૦

રાજાનં પ્રણિપત્યાહ ગંતવ્યં ત્વત્પ્રસાદતઃ ॥૫૧॥

આ પ્રમાણે રાજાનો હુકમ થતાં તરત રાજાને સાધુવાણીયા વંદન કરીને બેઠ્યો કે “હવે હું આપના આશીર્વાદથી મારે ઘેર જઈશ.” ૫૧

इति सत्यनारायणव्रतकथाया तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

અધ્યાય ૪ થો.

॥ સૂત્ર ઉવાચ ॥

યાત્રાં તુ કૃતવાન્સાધુર્મેગલાયનપૂર્વિકામ ॥

બ્રાહ્મણેભ્યો ધનં દત્વા તદા તુ નગરં યયા ॥૧॥

સૂતજી કહેછે:-આ પ્રમાણે સાધુવાણીયાએ મંડ-
ળાયુક્ત યાત્રા કરીને રાજા પાસેથી મળેલ ધનમાંથી
થોડુંક બ્રાહ્મણોને વહેચી આપોને પોતાના નગર વિષે
આવવા સારૂ નીકળ્યો ૧

કિયદ્ દૂરે ગતે સાધા સત્યનારાયણઃ પ્રભુઃ ॥

જિજ્ઞાસાં કૃતવાન્સાધો કિમસ્તિ તવ નૌસ્થિતમ્ ॥

વલ્લેક દૂર સાધુવાણીયાનું વહાણ દરીયામાં જઈ
એક ઠેઠાણે લગર કરેલું એવું જોઈ ભગવાન શ્રીસ-
નારાયણ પ્રભુએ સાધુવાણીયાને તા. વહાણમાં શું
છે' એ પુછવાની ઇચ્છા થઈ.

તનોમહાજના મત્તા હેલયા ચ પ્રહસ્ય વૈ ॥

કથંપૃચ્છસિ મો દંડિન્મુદ્રાં નેતું કિમિચ્છસિ ॥૨॥

અને પરશ્ર્વહ ભગવાન શ્રીસત્યનારાયણદેવ સન્યાસિ બાવાનું રૂપ લેઈ જે ઠેકાણે સાધુવાણીયાએ વહાણ લગર કયુ હતું ત્યાં આવિ એ બેઉ જણાને પૂછ્યું કે “ તમારા વહાણમાં શું છે? ” એ સન્યાસિ બાવાનો પ્રશ્ન સાંભળિને આ બ ધીખાનેથિ હમણાંજ છુટેલો મસ્તવાણિયાનો પુત્ર સન્યાસી બાવાનિ મસ્કરી કરીને કહેવા લાગ્યો કે “ હે સન્યાસી બાવા ! આપ અમારા રૂપીઆ લેઈ જવા ઇચ્છોછે કે શુ ! ”

लतापत्रादिकं च व वर्तते तरणो मम ॥

निष्ठुरं च वचः श्रुत्वा सत्यं भवतु ते वचः ॥૪॥

આવી રીતે પ્રથમ તેની મસ્કરી કરી કહે છે કે “ મારા વહાણમાં વેલો અથવા પાંદડાં વગેરે ભરેલાં છે ” એવુ તેમનુ કઠોર ભાષણ સાંભળી ભગવાન શ્રી સત્યદેવે કહ્યું કે “ તારૂ વચન સત્ય હોજે, ” ૪

एकमुक्त्वा गतः शीघ्रं दंडी तस्य समीपतः ॥

कियददूरे ततो गत्वा स्थितः सिंधुसमीपतः ॥૫॥

આ પ્રમાણે ભાષણ કરી તે આવેલા સન્યાસી સાધુ વાણિયાથી આધે જઈ દરિયાના કિનારેજ ઉભા રહ્યા, ૫

ગતે દંડિનિ સાધુશ્ચ કૃતનિત્યક્રિયસ્તરા ॥

ઉત્થિતાંતરણીં દૃષ્ટ્વા વિસ્મયં પરમં યયા ॥૬॥

સન્યાસી આવો ગયો એણે જોઈને સાધુવાણીયો
પોતાનું ખાણ પીણ વિગેરે નિત્ય કૃત્ય કરી રહી જુવે
છે તો વહાણ પાણી ઉપર તરવા લાગ્યું આ ચમત્કાર
જોઈને સાધુ વાણીયો ઘણોજ વિસ્મિત થયો ૬

દૃષ્ટ્વા લતાદિક ચ વ મૂર્છિતો ન્યપતદ્ભૂવિ ॥

લબ્ધસંજ્ઞા વણિકપુત્રસ્તતદશ્ચિંતાવિન્તોઽમવત્ ॥૭॥

અને વહાણમાં જુવે છે તો બધાં વેલા તથા પાં-
ડડાં જોયાં તે જોઈને એકદમ શોકથી ભોંય ઉપર પડ્યો
ને તે પછી ઘણીકવારે શુદ્ધિ ઉપર આંખો અનેચિંતા
કરવા લાગ્યો. ૭

તદા તુ દુહિતુઃ કાંતો વચનં વેદમબ્રવીત્ ॥

કિમર્થં ક્રિયતે શોકઃ શાપો દત્તશ્ચ દંડિના ॥૮॥

એટલામાં તેના જમાઈ એણે બોલ્યો કે “ તમે
શા માટે ફીકર કરો છો તમોને હમણાંજ આવેલા
સન્યાસી સાધુએ શાપ આપ્યો. ૮

શક્યને તેન સર્વ હિ કર્તુ ચાત્ર ન સંશયઃ ॥

અતસ્તચ્છરણં યામો વાંછિતાર્થો ભવણ્યિતિ ॥૧૮॥

અને તેના બોલવાથી આ પ્રભાણે થયું એમાં કાં-
ઈ પણ સંદેહ નથી એ માટે આપણે તેમને શરણે જઈ
એ એટલે આપણુ ધારેલુ કામ થશે ૯

જામાતુર્વચનં શ્રુત્વા સત્સકાશં ગતસ્તદા ॥

દૃષ્ટ્વા ચ દંડિનં મકયા નત્વા પ્રોવાચ સાદરમ્ ॥૧૯॥

એલુ જમાઈનુ બોલવુ માંભણીને સાધુવાણીઓ
એ સન્યાસી પ્રત્યે આદરસહારથી બોલે છે કે. ૧૦

ક્ષમસ્વ ચાપરાધં મે યદુક્તં તવ સન્નિદ્ધૌ ॥

एवं पुनः पुनर्नत्वा महाशोकाकुलोऽभवत् ॥૧૧॥

“ હું મુનિશ્વર ! મારા - પરાધની ક્ષમા કરો ”

એલુ બોલી વણે આકુળવ્યકુળ થયો. ૧૧

પ્રોવાચ વચનં દંડો વિલપંતં વિલોક્ય ચ ॥

મા રોદાં શ્રુતુમદ્વાક્યં મમ પૂજાવહિર્મુખ. ॥૧૨॥

॥ મુનિ જવાચ ॥

એવું બેઠને તે યતિશ્વર સન્યાસી કહે છે “અરે હે
વાણિયા ! તું રોમા, તું મારી પૂજથી બહિર્બુધ થયો. ૧૨
મમાન્નયા ચ દુર્બુદ્ધે લુબ્ધં દુઃસ્વં મુહુર્મુહુ ॥

તશ્ચુત્વા ભગવદ્વાક્યં સ્તુતિં કર્તુ સમુદ્યતઃ ॥૧૩॥

અને હે દુષ્ટ બુદ્ધિવાળા ! તને મારી આજ્ઞાથી બ
ધણું દુઃખો ભોગવવાં પડ્યા’ એવું પરબ્રહ્મ ભગવાનનું
વાક્ય સાંભળીને સાધુવાણ્યો શ્રીસત્યદેવની વિનતી
કરવા લાગ્યો ૧૩

॥ સાધુ ઉવાચ ॥

ત્વન્માયામાહિતા સર્વે બ્રહ્માદ્યાન્નિદિવૌકસઃ ॥

ન જાનંતિ ગુણાન્રૂપં તવાશ્ચર્યમિદં પ્રભો ॥૧૪॥

સાધુવાણ્યો કહે છે “ હે દેવ ! આપની માયાથી
બ્રહ્માદિ સર્વ દેવ મોહિત થાય છે અને એ દેવ છતાં પણ
હે પ્રભુ આપના રૂપના ગુણ આદિ વૈભવને બાણતા
નથી એ મોટું અશ્ચર્ય જેવું છે.

મુદોઽહં ત્વાં કથં જાતં મોહિતસ્તવ માયયા ॥

પ્રસીદ પૂજયિષ્યામિ યથાવિભવવિસ્તરૈ ॥૧૫॥

હું તો એક સમર મનુષ્ય અને તારે માટે એવી માયા
ને બાણનારો હું આપને કયાંની બાણ એવો હું અજ્ઞાન

તે માટે મારા ઉપર પ્રસન્ન થાઓ પછી હું આપની
મારી સપત્તિની વડાઇ પ્રમાણે વિધિ વિધાનથી પુજા
કરીશ. ૧૫

પુરા ચિત્તં ચ તત્સર્વં દેહિં માં શરણાગતમ્ ॥

શ્રુત્વા મક્તિયુતં વાક્યં પરીતુષ્ટો જનાર્દનઃ ॥૧૬॥

હું મારા વહાણમાં ધન વિગેરે છતાં કપટ ભાવથી
ખોટું બોલ્યો માટે હે ઇશ્વર ! તે થકી મારૂં રક્ષણ કર-
નાર આપ સમર્થ છો ” એવું ભક્તિભાવનું સાધુવાણિ-
યાનું વચન સાંભળીને ભગવાન શ્રીસત્યદેવ સતોષ
પામ્યા અને એ સાધુ વાણિયાને તેને મનવાંચિત કૃપા
આપી અતરધ્યાન થયા. ૧૬

વરં ચ વાંછિતં દત્વા તત્રવાંતર્દધે હરી ॥

તતો નાવં સમારુહ્ય દૃષ્ટ્વાવિત્તપ્રપૂરિતામ્ ॥૧૭॥

એટલામાં સાધુવાણિયો જીવે છે તો પોતાનું વહા-
ણ પ્રથમ પ્રમાણે ધનથી ભરેલું છે. ૧૭

કૃપયા સત્યદેમસ્ય સફલં વાંછિતં મમ ॥

ઇત્યુક્ત્વા સ્વજનૈઃ સાધુપૂજાં કૃત્વા યથાવિધિઃ ॥૧૮॥

આવું આશ્ચર્ય જોતાંજ સાધુવાણિયો કહે છે “શ્રી-
સત્યદેવના પ્રસાદ થકી મારૂં ઇચ્છિત પુણ્ય થયું એવું

બોલી ત્યાં જે તેનાં સગાંવહાલાં હતાં તે સાથે યથાવિધિ શ્રીસત્યદેવનું પુજન કર્યું.

હર્ષેણ ચામવતપૂર્ણઃ સત્યદેવપ્રસાદતઃ ॥

નાવં સંયોજ્ય યત્નેન સ્વદૈશગમનં કૃતમ્ ॥૧૯॥

તેપછી એ સાધુવાણિયો સત્યદેવનીકૃપાથી સુખીથયો અને વહાણ તૈયાર કરાવી પોતાને દેશ જવાસારૂં નીકળ્યો.

સાધુર્જામાતરં પ્રાહ પશ્ય રત્નપુરિં મમ ॥

દૂતં ચ પ્રેષયામાસ નિજવિત્તસ્ય રક્ષકમ્ ॥૨૦॥

વહાણમાં બેઠેલા જમાદને સસરે કહે છે કે ‘‘હે જમાદ રાજ ! મારી રત્નપુરી નગરી દેખાય છે તે જુવો’’ એવું કહીને પોતાના ધનનું રક્ષણ કરનારા સિપાઈને પોતાના ઘેર પોતે આવ્યાનું વર્તમાન કહેવા સારૂં મોકલ્યો.

દૂતોઽસૌ નગરં ગત્વા સાધુમાર્યાં વિલોક્ય ચ ॥

પ્રોવોચે વાંછિતં વાક્યં નત્વ બદ્ધાંજાલિસ્તદા ॥૨૧॥

એ વહાણમાથી ઉતરેલા સિપાઈએ રત્નપુર નગરમાં જઈ સાધુ વાણિયાને ઘેર સાધુવાણિયાની સ્ત્રીને જોઈને તેની આગળ હાથ જોડ્યા તે વખતે સ્ત્રી પોતાના સ્વામી તથા જમાદ આવવાની ઇચ્છા કરતી હતી. ૨૧

નિકટે નગરસ્યવ જામાત્રા માહતો વણિક્ ॥

આંગતો બંધુવર્ગેશ્ચ વિત્તેશ્ચ बहुभिर्युतः ॥ ૨૨ ॥

તે સમયે એ સિપાઈએ કહ્યું કે 'આપના નગરની સમીપમાં જમાઈ તથા બધુવર્ગ સાથે તમારા સ્વામિ વણુ ધન કમાઈને આવ્યા છે.' ૨૨

શ્રુત્વા દૂતમુખાદાક્યં મહાહર્ષવતી સતી ॥

સત્યપૂજાં કુરુષ્વેતી પ્રોવાચ તનુજાં પ્રતી ॥૨૩॥

એ સિપાઈ । મોંતુ બોલવું સાબળીને એ સતી વાણિયાની સ્ત્રી વણિજ હર્ષ વાજી થઈ અને શ્રીસત્ય દેવનું તેજ વખતે પુજન કરી પોતાની કન્યાને કહેવા લાગી કે "તું" સત્યનારાયણની પૂજા કર અને ૨૩

વ્રજામિ શીઘ્રમાગच्छ साधुसदर्शनाय च ॥

इती मातृवचः श्रुत्वा व्रतं कृत्वा समाप्य चा ॥૨૪॥

હે મહારી વહાલી કન્યા હું સ્વામિન! દર્શન માટે પ્રથમ જાઉં છું. તું તારા બાપના દર્શન કરવા આવ' એવું માનુ વચન । સાબળીને કહાવતી કન્યાએ સત્યનારાયણના વ્રતની વાતવિત કરી ૨૪

प्रसादं च परित्यज्य गता सांपी पती प्रती ॥

तेन रुष्टः सत्यदेवो भर्तारं तरणि तथा ॥ ૨૫ ॥

અને પ્રસાદ લીધા વગર પોતાના સ્વામીનું દર્શન

કરવા તત્પર થઈને ગઈ. એ અપમાનને કરીને શ્રી સત્ય-
દેવ તેના ઉપર કોપાયમાન થયા અને તેના સ્વામિ જે
વહાણમાં હતો તથા જે બધું ધન હતું તેજ વહાણ જ-
માઈ અને ધન સાથે. ૨૫

સંહત્ય ચ ધનૈઃ સાર્ધં જલે તત્રાવમજ્જયત્ ॥

તતઃ કલાવતી કન્યા ન વિલોક્યનિજં પતિમ્ ॥૨૬॥

દરિયામાં અદ્રશ્ય થઈ ગયું તે પછી ધણીજ જલદીથી
આવેલી કલાવતી કન્યાએ પોતાના સ્વામિને દીઠો નહિ
શોકેન મહતા તત્ર રુદતો ચાપતદ્ભુવી ॥

દૃષ્ટાતથાવિધાં નાવં કન્યાં ચ बहुदुःखिताम् ॥૨૭॥

તે ઉતરથી તેને એટલું તે દુઃખ અને ક્ષોભ થયો
કે જેમ પવનથી કેળનું ઝાડ એકદમ ભોંય ઉપર પડે
છે. એમ એકાએક રોતીરોતી ભોંય ઉપર પડી. આ
પ્રમાણે વહાણનો તથા કન્યાનો હેવાલ જોઈ ૨૭

भीतंन मनसा साधुः किमाश्चर्यमिदं ह्यभूत् ॥

विलंमनाश्च ते सर्वे वभूवुस्तस्मिन्वाहकाः ॥ २८ ॥

ગભરાઈ ગયેલા મનનો સાધુવાણિયો કહે છે કે આ
શું આશ્ચર્ય છે, તેમ વહાણવાળા પણ ગભરાઈ ગયા. ૨૮
તતો લીલાવતી કન્યાં દૃષ્ટ્વા સા વીહલામવેત્ ॥

વીલલાપતીદુઃસ્વેન મર્તાર ચેદમબ્રવીત ॥ ૨૯ ॥

પછી લીલાવતી પોતાની કન્યાને ભયભીત થયેલી જોઈ, ઘણાજ વિલાપ કરી પોતાના સ્વામિને કહે છે. ૩૯

इदानीं नौकया सार्धं कथं सोऽद्भूदलक्षितः ॥

ન જાને કસ્ય દેવસ્ય હેલયા ચૈવ સા હતા ॥૩૦॥

“જેતાજેતામાં વહાણોમાં આપણો જમાઈ વહાણ સાથે અદ્રસ્ય થઈ ગયો એમાં કંઈ પણ કારણ છે અથવા કંઈ દેવનો અપરાધ થવાથી એ દેવ એ વહાણ હરણુરૂપ અદ્રસ્ય કર્યું હોય! ૩૦

सत्यदेवस्य माहात्म्यं ज्ञातुं वा केन शक्यते ॥

इत्युक्त्वा वीलालपैव ततश्च स्वजनैः सह ॥ ૩૧ ॥

અથવા શ્રીસત્યદેવનું મહાત્મ્ય જાણવાને કોણ શક્તિમાન છે' એવું કહિને વણા લોકોને મળીને ઘણો શોક કરી રડવા લાગી ૩૧

ततो लीलावती कन्यां क्रोडे कृत्वा रुरोद ह ॥

तत कलावती कन्या नष्टे स्वामीनी दुखीता ॥૩૨॥

અને પછી પોતાની કન્યા કલાવતિને ખોળે બેસાડી ઘણા વખત સુધી દુઃખથી રડવા લાગી, તે જોઈ કલાવતિએ પોતાનો સ્વામિ મરી ગયો છે, એવું ધારિને

ગૃહીત્વા પાદુકે તસ્યાનુગંતું ચ મનો દધે ॥

કન્યાશ્રીતં દૃષ્ટ્વા સમાર્યઃ સજ્જનો વળીક્ ॥૩૩॥

પોતાના સ્વામિનિ પાદુકાઓ લેઈ તે સાથે પોતે
સતિ થવાને તૈયાર થઈ. એમ કન્યા કસાવતિને પો-
તાના સ્વામિની પાદુકાઓ સાથે બળી મરવાનો નિશ્ચય
બેઠી સ્ત્રી સાથે સાધુવાણિયો. ૩૩

અતીશોકેન સંતપ્તશ્રિંતયામાસ ધર્મવીત્ ॥

હૃતં વા સત્યદેવેન ભ્રાંતોઽહં સત્યમાયયા ॥૩૪॥

ધણા શોકથી ત્રાસ પામેલો એવો ધર્મ-વિચારણિ
ચિન્તા કરીને બોલે છે શુ ? શ્રીસત્યદેવે તો એનું હ.
રણ કર્યું નહિ હોય અને એમનિ માયાધિ મોહિત
થઈને તો પ્રત હું જાણતો નથી. ૩૪

સત્યપૂજાં કરીष્યામી યથાવીભવવીસ્તરૈઃ ॥

ઇતી સર્વાન્સમાહુય કથાયિત્વા મનોરથમ્ ॥ ૩૫ ॥

તો કામને વાસ્તે ધણુજ ધન ખર્ચીને એ શ્રી
સત્યદેવનું વૃત કરીશ એવું બધા જાણને પાસે બોલા
વિ પોતાનો મનોરથ કહ્યો. ૩૫

નત્વા ચ દંડવદભૂમૌ સત્યદેવં પુનઃ પુનઃ ॥

તતસ્તુષ્ઠઃ સત્યદેવો દીનાનાં પરિપાલકઃ ॥૩૬॥

અને શ્રી સત્યદેવને વારે ઘડીયે દડવત નમસ્કાર કરવા લાગ્યા ત્યારે શ્રીસત્યદેવ જે દીનજનોને પાળવાને સમશેર ફેરવનારા છે તે સતુષ્ઠ થયા. ૩૬

जगाद वचनं व्योम्नी कृपया भक्तवत्सलः ॥

त्यक्त्वा प्रसादं ते कन्यापतिं द्रष्टुं ते ममागता ॥૩૭

આકાશમાંથિ ગભીર વાણિથી સાધુવાણીયાને ભક્તવત્સલગવાન કૃપાર્થી કહેવા લાગ્યા કે અરેહ સાધુવાણિયા ! તારી કન્યા મારે પુજન કરીને પ્રસાદપ્રાધાવગર પોતાના સ્વામિને જોવાને મોહથિ ઉતાવળથકી આવી.

अतोऽदृष्टोऽभवत्स्याः कन्यकायाःपतीधुवम् ॥

गृहं गत्वा प्रसादं च भुक्त्वा सायति चत्पुनः ॥૩૮

આ કારણથી તેનો સ્વામિ આ સમુદ્રમાં અદ્રશ્ય થયો છે એમાં કાંઈ સંદેહ નથી તે માટે જો એ ઘેર જઈ પ્રસાદ ખાઈ પાછી આવશે. ૩૮

लब्धमर्त्री सुता साधो भवीष्यती न संशयः ॥

कन्यका तादृशं वाक्यं श्रुत्वा गगनमंडलात् ॥૩૯॥

તો આ તારી કન્યા તેના સ્વામિને જોશે એમાં લગ્નારે પણ તું સંદેહ માનિશ નહીં. ૩૯

क्षिप्र तदा गृहं गत्वा प्रसादं च बुभोज सा ॥

સા પશ્ચાત્પુનરાગત્ય દર્શન સજનં પ્રતિમ્ ॥૪૦॥

એવા અશરીર આકાશમાંનાં વાન્યો સાંભળતાંવાર
જ કલાવતી જલદીથી પોતાને ઘેર જઈ, પ્રસાદ ખાઈ
પાછી આવતાં સ્વામી તેનો નજરે પડ્યો. ૪૦

તતઃ કલાવતી કન્યા જગાદ પિતરં પ્રતિ ॥

इदानीं च गृहं याहि विलंब कुरुषे कथम् ॥ ४१ ॥

તે પછી એ કલાવતી કન્યા પોતાના આપને કહે
છે કે “હે તાત ! હવે જલદી આપ ઘેર પધારો શા
માટે વિલંબ કરો છો. ૪૧

तच्छ्रुत्वा कन्यकावाक्यं संतुष्टोऽमूढणिकसुतः ॥

पूजनं सत्यदेवस्य कृत्वा तत्र विधानतः ॥ ४२ ॥

અવુ કન્યાનું મધુર ભાષણ સાંભળીને સાધુના
શ્રિઓ આનંદ પામ્યો અને પછી વિધિવિધાનથી શ્રી-
સત્યદેવનું પુજન કર્યું. ૪૨

धनैर्वधुगणैः सार्धं जगाम निजमंदिराम् ॥

पौर्णमास्यां च संक्रांतौ कृत्वान्सत्यपूजनम् ॥ ४३ ॥

અને ધણુ ધન અને પોતાના સગાવહાલાં ઇષ્ટમીત્ર
સાથે પોતાને ઘેર આવ્યો અને તે પછી દરેક પુનમે સુર્ય

સકાંતિના દિવસે શ્રીસત્યદેવનુ પુજન કરતો હતો ૪૩

इह लोके सुखं भुक्त्वा चांते सत्यपुरं ययौ ॥४४॥

તે થકી એસાધુવાણીઓ આ મનુષ્યલોકમાંના સર્વ સુખ ભોગવી અને મરણ પછી શ્રીસત્ય પુરના વિશે ગયો ૪૪

इति सत्यनारायणव्रतकथाया चतुर्थोऽध्याय ॥४॥

अध्याय ५ मो.

॥ सुन उवाच ॥

अथान्यच्च प्रवक्ष्यामिशृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥

आसीत्तुगध्वजो राजा प्रजापालनतत्परः ॥ १ ॥

સુતજી દહેછે કે હે મુનીશ્રેષ્ઠજી શ્રીસત્યદેવ વિશે એથી પણ બીજો એક ઇતિહાસકહુ છું તે સાંભળો પૂર્વે અર્ધવ્રત નામનો રાજા પ્રજાનું પાલન કરવાને તત્પર એવો હતો

प्रसादं सत्यदेवस्य त्यक्त्वा दुःखमवाप सः ॥

एकदा स वनं गत्वाहत्वा बहुविधाशशून ॥ २ ॥

એરાત્ત એ શ્રીસત્યદેવનો પ્રસાદ છાંડ્યો આદોષથી વણે જ દુઃખ પામ્યો તે એવું કે એક દાવસે રાજા હરણનો શીકાર કરવા વનમાં જઈ ગયા પશુને મારી ૩

आगत्य वटमुलं च दक्ष सत्यस्य पूजनम् ॥

गोपाः कुर्वन्ति संतुष्टा भक्तियुक्ताः सर्वांधवाः ॥३॥

એક વડના જાડ નજીક આવ્યો અને સત્યદેવનું પુ-
જન થતું તેણે જોયું આ પુજન ગોપગણ એટલે ગોવાળ
યા સર્વે પોતાના ભાઈબધો સાથે ભક્તીથી કરતા હતા.

રાજા દ્રષ્ટ્વા તુ દર્પેણ ન ગત્વા તં નતામ સઃ ॥

તતો ગોપતણાઃ સર્વે પ્રસાદં નૃપસન્નિયૌ ॥ ૪ ॥

તે જોઈને પણ રાજા તેમની પાસે ગયો નહિ તેમ
દુરથી તેણે નમ્રનાથી નમસ્કાર કર્યો નહિ, તો પણ એ
ગોપગણોએ પુલ્લ કર્યા પછી પ્રસાદ રાજાની પાસે મૂક્યો.

સંસ્થાપ્ય પુનરાગત્ય ભુક્ત્વા સર્વે યથેષ્પિતમ્ ॥

તતઃ પ્રસાદં સંત્યજ્ય રાજા દુઃસ્વપ્નવાપસઃ ॥ ૫ ॥

અંધા પાછા આવ્યા અને પ્રસાદ ખાઈ પરમ આ-
નંદમાં રહ્યા. આણીગમ ગાળ્યો પ્રસાદ ન લેતાં ત્યાંજ
રહેવા દિધેલો, એ કારણથી એ વણુજ દુઃખ પામ્યો.

તસ્ય પુત્રશતં નષ્ટં ધનધાન્યાદિકં ચ યત્ ॥

સત્યદેવન સત્સર્વં નાશિતં મમ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૬ ॥

તેના સો પુત્રો મરી ગયા ધન-ધાન્ય ઇત્યાદી જે
કાંઈ હતું તે અધુ જતું ગયું ત્યારે તે રાજાને મનમાં
વિચાર ઉત્પન્ન થયો કે, માફ આ સર્વ શ્રી સત્યદેવેજ
નિશ્ચય હરણ કર્યું છે. ૬.

અતસ્તત્રવ ગચ્છામિ યત્ર દેવસ્ય પૂજનમ્ ॥

મમસા તુ વિનિશ્ચત્ય યયૌ ગોપાલસંનિધૌ ॥૭॥

આ મોટે હવે જ્યાંસત્યદેવનું પુજન હશે ત્યાં હું
જઈશ, એવું મનમાં લાવીને રાજગોપગણપાસે આગ્યો
તતોઽસૌ સત્યદેવસ્ય પૂજાં ગોપગણૈઃ શહ ॥

ભક્તિશ્રદ્ધાનિતો ભૂત્વા ચકાર વિધિના વૃત્ ॥૮॥

અને ભક્તિતથી એ ગોપગણ સાથે શ્રીસત્યદેવનું
પુજન કરવા લાગ્યો ૮

સત્યદેવપ્રશાદેન ધનપુત્રાનિતોઽમવેત્ ॥

ઇહ લોકે સુખં મુકત્વા ચાંતે સત્યપુરં યયૌ ॥ ૯ ॥

તે પછી શ્રી સત્યદેવના પ્રસાદથી એ રાજ ધન
તથા પુત્રવાન થયો અને તે રાજ મનુષ્યલોકમાં મર્વ
સુખ ભોગવીને અતે સત્યપુરના વિષે ગયો ૯

ય ઇદ કુરુતે સત્યવ્રતં પરમદુર્લભમ્ ॥

શૃણોતિ ચ કથાં પુણ્યાં ભક્તિયુક્તઃ ફલપ્રદામ્ ॥૧૦॥

આવું ઘણું દુર્લભ શ્રીસત્યનારાયણનું વ્રત છે,
તેને જે કોઈ સ્વીકારે છે અથવા જે કોઈ ભક્તિપુર્વક

યુણ્ય અને કુળ આપનાર આવી આ શ્રી સત્યનારાયણ-
ની કથા સાંભળે છે. ૧૦

ધનધાન્યાદિકં તસ્ય ભવેત્સત્યપ્રસાદતઃ ॥

દરિદ્રો લભતે વિક્તં વદ્ધો મુચ્યેતઃ બંધનાત્ ॥૧૧॥

તેને લગવાન શ્રી સત્યદેવના પ્રસાદથી ધન સ પત્તિ
પ્રાપ્ત થાય છે દરિદ્ર હોય તેને ધન લાભ થાય છે. બં-
ધીખાને પડ્યો હોય તો તેથી મુક્ત થાય છે. ૧૧

ભીતો મયાત્પ્રમુચ્યેત સત્યમેવ ન સંશયઃ ॥

ઈષિતં ચ ફલં મુક્ત્વા ચાંતે સત્યપુરં વ્રજન્ ॥૧૨॥

જેને ભય પ્રત્ય થયુ હોય તોતે ભય થકી મુક્ત
થાય છે એમાં કાંઈ પણ સંદેહ નથી શ્રી સત્યદેવનુ વ્રત
કરનાર માણસ આ લોકના વિષે સર્વે સુખ ભોગવીને
અતે સત્યપુર એટલે વૈકુંઠના વિષે જાય છે, ૧૨

इति वः कथितं विप्राः सत्यनारायणव्रतम् ॥

यत्कृत्वा सर्वदुःखेभ्यो मुक्तो भवति मानवः ॥૧૩॥

સુતજી કહે છે, હે શૌનક આદિ ઋષીઓ ! આ
પ્રમાણે આ સત્યનારાયણનુ વ્રત કર્યા થકી માણસ
સર્વ દુઃખથી મુક્ત થાય છે. ૧૩

વિશેષતઃકલિયુગે સત્યપૂજા ફલપ્રદા ॥

કચિત્કાલં વદિષ્યંતિ સત્યમીશં તમેવ ચ ॥ ૧૪ ॥

તેમાં મુખ્યત્વે કરીને આ ધોરકલિયુગમાં કૃષ્ણ આપ
નાર આ શ્રી સત્યનારાયણને (સત્યઘશ) એવું કહે છે
સત્યનારાયણ કેચિત્સત્યદેવં તથાપરે ॥

નાનારૂપધરો ભૂત્વા સર્વેષામીષ્ણિતપ્રદ ॥ ૧૫ ॥

કોઈ સત્ય નારાયણ કહે છે, કોઈ સત્યદેવ કહે છે
શ્રી સત્યદેવ ભગવાન અનેક રૂપે ભક્તોનાં ઈચ્છિત
પૂર્ણ કરે છે ૧૪

મવિષ્યતિ કલૌ સપ્ત્યવતરૂપો સનાતન.

ય इदं पढते नित्यं शृणोति मुनिसत्तमाः ॥

सत्यं नश्यंति पापानि सत्यदेवप्रसादतः ॥ १६ ॥

આ સત્યનારાયણ વૃત્ત કથાના જે કોઈનિત્યપ
યા શ્રવણ કરે તો તેનાશ્રી સત્યદેવના પ્રસાદથી સ
પાપો જતાં રહે છે ૧૬

इति सत्यनारायण कथाया पचमोऽध्याय ॥५॥

श्रीसत्यनारायणार्पणमस्तु ॥

शुभं भवतु ॥

સત્યનારાયણની આરતી.

જય કમળા સ્વામી જય કમળા સ્વામી;
 ત્યનારાયણ સ્વામી (૨) ત્રિભુ વર બહુ નામિ. જય
 દેવત્ર મિત્ર રૂપ ધરેલ, બાકનો ભય હરવા, પ્રભુ
 તપ પ્રમથો પ્રભુ તવ, (૨) જગનુ જય કરવા. જય
 મુદર રૂપ સ્વરૂપ, પ્રભુ અમને પ્યારું, પ્રભુ
 દર્શન કરવા નિત્યે (૨) મન દોડે નાર. જય
 ગાયે ગુણ અપાર શુક શૌનઃ આ-૧, પ્રભુ
 કૃષ્ણાદિમા મહિમા મેઘો, (૨) સેવે બ્રહ્માદી. જય
 રૂડાસન પર દેવ, શોભો મુખરાશિ, પ્રભુ
 થા હૃદય મર્વની કરવા, (૨) તત્પર અવિનાશી જય.
 કરે કળીકાળે આપ, છો પ્રત્યક્ષ સદા, પ્રભુ
 અ દીનને દર્શન દદ, (૨) કરવા મુખ સદા, જય
 તાતાનદનુ કાર્ય, પ્રેમ પુર્ણ કર્યું, પ્રભુ
 રૂપ સપત્ની સવળી દદ (૨) વિનતુ કાર્ય સર્વ. જય
 યે હિયારાના નાથ, કોડે કળ્પ હર્યા. પ્રભુ
 યુગ દરિદ્ર હઠાવી, (૨) ભીતના ભાગ્ય રૂકા જય.
 પ્રગ્લહામુખ મહિપતિની લજ નને રાખી, પ્રભુ
 સ્નેહશીતલને ભાવે, (૨) સ્નેહ સાંકળ નાખી. જય.

સાધુ વણીક શ્રીપુર, તેને બહુ તાળ્યો.	પ્રભુ
ભુલ ભય કર તેની; (૨) તેથી નવ ફાળ્યો,	જય.
કળાવતિનાં કષ્ટ ધ્યાન હઠ પ્રીતે;	પ્રભુ
લીલાવતીને ભાવે; (૨) સહાય થયા નિત્યે.	જય.
ગોપમહાણી ઘેર. અંગણેજ આળ્યો	પ્રભુ
પ્રસાદ પડ્યો મેલ્યો (૨) હરીએ લઈ તાળ્યો;	જય
શત પુત્રોનો નાશ થયો અનાજથી	પ્રભુ
પ્રસાદ જવ લીધો તવ (૨) શુભ થયુ શ્રીવરથી	જય
અનેક એવા ભકત તાર્યા ભાવ થકી	પ્રભુ
ગ્યમને પણ અર્પોને (૨) સત્યદેવા સુમતિ.	જય
સર્વ શક્ત સર્વેશ દશ દિશ રહી જામી	પ્રભુ
જગ ધામી ભયનામી (૨) જરો નહિ જામી,	જય
અધર્મ ઉધારણ નાથ; કારણ નિષ્કામી,	પ્રભુ
ખલહામી સહુ ઠામી (૨) મતિ ગતી નવ પામી	જય.
પ્રેમ થકી જે ભકત, સત્યનારાયણ સેવે.	પ્રભુ
શ્રી આયુષ્ય કીર્તિ સુત, (૨) જગપતિ સુખ દેવે	જય.
કથા શ્રવણ કરી, ભકત આ આરતી ગારો	પ્રભુ
કેક જન્મના પાપો (૨) પ્રલે તો થારો.	જય.
સરણાંગત શ્રીદેવ સત્યનારાયણજી	પ્રભુ
છગનલાલ ગાયે છે, (૨) ભકિત ભાવ સજી.	જગ.

સતી તાનમતી , ૦-૧૦-૦

કોણ ચાલે ? ૦-૧૦-૦

સદેવ ત સાનગી ગા

સચિત્ર ૦-૧૦-૦

ન્યુ ખુબસુરત ગાયનમાળા

સચિત્ર ૦-૮-૦

મોટી ન્યુ ખુબસુરત

ગાયનમાળા ૦-૧૨-૦

વિજયા વિજય સચીત્ર

૦-૧૦-૦

મુન્નાભાઈ સચીત્ર ૦-૧૦-૦

વ્યાની દેવી સચીત્ર

ડી ૦-૬-૦

નવા દમયતી સચીત્ર

૦-૧૦-૦

પચીકરણ ગુજરાતી ૧-૮-૦

શુદ્ધ કાવ્ય દોહન ૧ થી ૫ ભાગ

ડી ૧-૮-૦

છેલની વારતા ૦-૧૨-૦

સત સમાજ ભજનાવલી

સચીત્ર ડી ૧-૮-૦

ખત્રીસ પુતળી મોઢુ પાકુ પુઠુ

ડી ૩-૦-૦

‘‘ગોલના’’ સચીત્ર ૦-૬-૦

રણુગોડ લીલા ભાગ ૧-૨

દરેકના સચીત્ર ૦-૬-૦

પુસ્તકો વેચનાર વ્યાપારીઓને સુચના.

હાલમાં અમેએ મારા, સસ્તા ને મચિત્ર પુસ્તકો ગહાર પાડ્યા છે નવા નવા મચિત્ર તેજદાર પુસ્તકો બહાર પડના જ્ય જે આપ આપનું નામ નોંધાવશે તો છપાતા નવા પુસ્તકો જાણવતા રહીશું ગામેગામે એજન્ટ જોઈએ છે.

તમે બીજા વ્યાપાર કરતા હો તેની માથે ત્રીસ પચીસ રૂપીયાના અમારા સારા સસ્તા ને મચિત્ર પુસ્તક ગણશે તો દુકા મુકીમાં મણા માંગ નહીં મેળવી શકશે.

ઉપરના તમામ પુસ્તકો તથા બીજા દરેક પુસ્તક મળવાનું સ્થળ —

બુકસેલર રણુછોડલાલ મોતીલાલ શાહ.

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

(વાંચો) સચિત્ર ગરસીદ્ધિ મહિતો લાગ ૧-૨ દરેકના ૦-૧૦-૦

ચુકસેલર રણછોડલાલ મોતીલાલ-અમદાવાદ.

આ ચુક મુજ પ્રકારા પ્રીતીન પ્રેસમા મુળચદ પ્રીતમલાલે લખી
-૧૫૫ ૨-૧૧૧-અમદાવાદ

